

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 9 decembrie 2022
(OR. en)

15837/22

Dosar interinstituțional:
2022/0402(CNS)

JUSTCIV 167
FREMP 261
JAI 1654
IA 219

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	8 decembrie 2022
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 695 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL CONSILIULUI privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea hotărârilor judecătorești și acceptarea actelor autentice în materie de filiație și privind crearea unui certificat de filiație european

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 695 final.

Anexă: COM(2022) 695 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.12.2022
COM(2022) 695 final

2022/0402 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

**privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea hotărârilor judecătorești și
acceptarea actelor autentice în materie de filiație și privind crearea unui certificat de
filiație european**

{SEC(2022) 432 final} - {SWD(2022) 390 final} - {SWD(2022) 391 final} -
{SWD(2022) 392 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Uniunea urmărește să creeze, să mențină și să dezvolte un spațiu de libertate și justiție în care să se asigure libera circulație a persoanelor, accesul la justiție și respectarea deplină a drepturilor fundamentale.

Pentru a promova acest obiectiv, președinta Comisiei, doamna von der Leyen, a declarat în discursul său privind starea Uniunii din 2020 că „cine este părinte într-o țară este părinte în toate țările”. Prin această declarație, președinta Comisiei a făcut referire la necesitatea de a se asigura că filiația stabilită într-un stat membru este recunoscută în toate celelalte state membre în toate scopurile. Această inițiativă a fost identificată drept o acțiune-cheie în Strategia UE privind drepturile copilului¹ și în Strategia UE privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ².

Obiectivul propunerii este de a consolida **protecția drepturilor fundamentale și a altor drepturi ale copiilor în situații transfrontaliere**, inclusiv a dreptului lor la identitate³, la nediscriminare⁴ și la viață privată și de familie⁵, precum și drepturile succesoriale și de întreținere în alt stat membru, ținând seama de interesul superior al copilului, care trebuie să fie considerat primordial⁶. În conformitate cu acest obiectiv, în Concluziile Consiliului referitoare la Strategia UE privind drepturile copilului⁷, se subliniază că drepturile copiilor sunt universale, că fiecare copil se bucură de aceleași drepturi fără niciun fel de discriminare și că interesul superior al copilului trebuie considerat primordial în toate măsurile referitoare la copii, indiferent dacă sunt luate de autorități publice sau de instituții private.

Obiectivele suplimentare ale propunerii sunt de a oferi **securitate juridică** și previzibilitate în ceea ce privește normele referitoare la competența internațională și legislația aplicabilă pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere și la recunoașterea filiației, precum și de **a reduce costurile și sarcina juridică** pentru familii și pentru sistemele judiciare ale statelor membre în legătură cu procedura judiciară de recunoaștere a filiației într-un alt stat membru.

Necesitatea de a asigura recunoașterea filiației între statele membre apare deoarece cetățenii se află din ce în ce mai mult în situații transfrontaliere, de exemplu atunci când au membri ai familiei într-un alt stat membru, când călătoresc pe teritoriul Uniunii sau când se mută în alt stat membru pentru a găsi un loc de muncă sau când și-au găsit o familie ori cumpără o

¹ Strategia UE privind drepturile copilului, COM(2021) 142 final.

² O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025, COM(2020) 698 final.

³ Articolul 8 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului.

⁴ Articolul 2 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁵ Articolul 9 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, articolele 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁶ Articolul 3 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁷ Concluziile Consiliului referitoare la Strategia UE privind drepturile copilului, 9.6.2022, 10024/22.

proprietate într-un alt stat membru. Cu toate acestea, se estimează că 2 milioane de copii se pot confrunta în prezent cu o situație în care recunoașterea filiației lor, astfel cum este stabilită într-un stat membru, nu este recunoscută în toate scopurile într-un alt stat membru.

Dreptul Uniunii impune deja statelor membre să recunoască filiația unui copil stabilită într-un alt stat membru în sensul **drepturilor conferite copilului în temeiul dreptului Uniunii**, în special al dreptului Uniunii privind libera circulație (inclusiv Directiva 2004/38/CE⁸ privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora⁹), care implică dreptul la egalitate de tratament¹⁰ și interzicerea obstacolelor în chestiuni precum dreptul la recunoașterea numelor¹¹.

Cu toate acestea, dreptul Uniunii nu impune încă statelor membre să recunoască filiația unui copil stabilită într-un alt stat membru în **alte scopuri**. Această lipsă a recunoașterii poate avea **consecințe negative grave pentru copii**. Lipsa recunoașterii aduce atingere drepturilor fundamentale ale copiilor în situații transfrontaliere și poate duce la refuzarea drepturilor lor care decurg din raportul de filiație în temeiul dreptului intern. Astfel, copiii își pot pierde drepturile succesoriale sau de întreținere într-un alt stat membru sau dreptul ca oricare dintre părinții lor să acționeze în calitate de reprezentant legal în alt stat membru în chestiuni precum tratamentele medicale sau școlarizarea. Aceste dificultăți pot obliga familiile să inițieze o **procedură judiciară** pentru ca filiația copiilor lor să fie recunoscută în alt stat membru, dar o astfel de procedură judiciară implică timp, costuri și sarcini atât pentru familii, cât și pentru sistemele judiciare ale statelor membre și au rezultate incerte. În cele din urmă, deși statele membre sunt obligate să recunoască filiația stabilită într-un alt stat membru, în sensul drepturilor care decurg din dreptul Uniunii, familiile pot fi **descurajate** să își exercite dreptul la liberă circulație de teama că legătura de filiație cu copiii lor nu va fi recunoscută în alt stat membru în toate scopurile.

La baza dificultăților actuale în ceea ce privește recunoașterea filiației se află faptul că statele membre au norme de fond diferite privind stabilirea filiației în situații interne, care sunt și vor

⁸ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004).

⁹ A se vedea în special Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 14 decembrie 2021, V.M.A./Stolichna obshtina, C-490/20, ECLI:EU:C:2021:1008, în care Curtea a statuat că statele membre sunt obligate să recunoască filiația pentru a permite unui copil care are cetățenia unui stat membru să exercite fără obstacol, împreună cu fiecare părinte, dreptul său de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre și că aceasta include dreptul fiecărui părinte de a dispune de un document care să îi permită să călătorească cu copilul.

¹⁰ Hotărârile Curții de Justiție din 31 mai 1979, Even, C-207/78, ECLI:EU:C:1979:144 și din 8 iunie 1999, Meeusen, C-337/97, EU:ECLI:C:1999:284.

¹¹ A se vedea, de exemplu, hotărârile Curții de Justiție din 2 octombrie 2003, Carlos García Avello/État belge, C-148/02, ECLI:EU:C:2003:539; din 14 octombrie 2008, Grunkin-Paul, C-353/06, ECLI:EU:C:2008:559; din 8 iunie 2017, Freitag, C-541/15, ECLI:EU:C:2017:432. Alte drepturi care decurg din dreptul Uniunii sunt, de exemplu, drepturile legate de burse, accesul la educație, reducerea costurilor de transport public pentru familiile numeroase, reducerea pentru elevi a tarifelor pentru serviciile de transport public și reducerea taxelor de intrare la muzeu. A se vedea, de exemplu, hotărârile Curții de Justiție din 3 iulie 1974, Casagrande/Landeshauptstadt München, C-9/74, ECLI:EU:C:1974:74; din 27 septembrie 1988, Matteuci, C-235/87, ECLI:EU:C:1988:460; din 30 septembrie 1975, Cristini/S.N.C.F., C-32/75, ECLI:EU:C:1975:120; și din 4 octombrie 2012, Comisia/Austria, C-75/11, ECLI:EU:C:2012:605.

rămâne de competența lor, dar și norme diferite privind competența internațională și norme privind conflictul de legi pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere și privind recunoașterea filiației stabilite într-un alt stat membru, în privința cărora Uniunea are competența de a acționa. Cu toate acestea, în prezent, instrumentele Uniunii privind dreptul familiei cu implicații transfrontaliere, inclusiv în ceea ce privește răspunderea părintească și întreținerea, succesiunile și prezentarea documentelor oficiale într-un alt stat membru, nu includ în domeniul lor de aplicare norme privind competența internațională sau conflictul de legi pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere sau privind recunoașterea filiației între statele membre.

Plângerile cetățenilor, petițiile adresate Parlamentului European și procedurile judiciare arată problemele cu care se confruntă familiile în ceea ce privește recunoașterea filiației copiilor lor în situații transfrontaliere în cadrul Uniunii, inclusiv în cazul în care se mută într-un alt stat membru sau se întorc în statul membru de origine, și solicită recunoașterea filiației în toate scopurile.

Pentru a aborda problemele legate de recunoașterea filiației în toate scopurile și pentru a elimina lacunele existente în dreptul Uniunii, Comisia propune adoptarea unor norme ale Uniunii privind **competența** internațională în materie de filiație (desemnarea instanțelor din statele membre care sunt competente să soluționeze chestiunile în materie de filiație, inclusiv să stabilească filiația în situații transfrontaliere) și **legislația aplicabilă** (desemnarea dreptului intern care ar trebui să se aplice pentru a soluționa chestiunile în materie de filiație, inclusiv pentru a stabili filiația, în situații transfrontaliere), astfel încât să se faciliteze **recunoașterea** într-un stat membru a filiației stabilite într-un alt stat membru. Comisia propune, de asemenea, crearea unui **certificat de filiație european**, pe care copiii (sau reprezentanții lor legali) să îl poată solicita și utiliza pentru a-și dovedi filiația într-un alt stat membru.

Având în vedere că, în dreptul internațional, în dreptul Uniunii și în legislațiile statelor membre, toți copiii au aceleași drepturi, fără discriminare, propunerea se referă la recunoașterea filiației unui copil, **indiferent de modul în care a fost conceput sau născut copilul și indiferent de tipul de familie din care copilul face parte**. Prin urmare, propunerea include recunoașterea filiației unui copil cu părinți de același sex, precum și la recunoașterea filiației unui copil adoptat la nivel național într-un stat membru.

Cu toate acestea, propunerea **nu aduce atingere competenței statelor membre** de a adopta norme materiale de drept al familiei, cum ar fi norme privind definirea familiei sau norme privind stabilirea filiației în situații interne. De asemenea, propunerea nu aduce atingere normelor statelor membre privind recunoașterea căsătoriilor sau a parteneriatelor înregistrate încheiate în străinătate.

Propunerea se aplică **indiferent de cetățenia** copiilor și de cea a părinților lor. Cu toate acestea, în conformitate cu instrumentele existente ale Uniunii în materie civilă (inclusiv dreptul familiei) și în materie comercială, propunerea impune recunoașterea sau acceptarea doar a documentelor care stabilesc sau dovedesc filiația **eliberate într-un stat membru**, în timp ce recunoașterea sau acceptarea documentelor care stabilesc sau dovedesc filiația eliberate într-un stat terț va continua să fie reglementată de dreptul intern.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

În prezent, statele membre sunt deja obligate prin dreptul existent al Uniunii să recunoască filiația unui copil stabilită într-un alt stat membru în scopul exercitării drepturilor conferite

copilului de dreptul Uniunii, în special în ceea ce privește libera circulație. Propunerea nu aduce atingere obligației statelor membre. Cu toate acestea, în absența unor norme ale Uniunii privind competența internațională și legea aplicabilă pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere și privind recunoașterea filiației într-un alt stat membru în scopul drepturilor pe care filiația i le conferă unui copil în temeiul dreptului intern, aceste aspecte sunt în prezent reglementate de legislația fiecărui stat membru.

Instrumentele existente ale Uniunii reglementează recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice în mai multe domenii direct relevante pentru copiii aflați în situații transfrontaliere, cum ar fi răspunderea părintească¹², întreținerea¹³ și succesiunea¹⁴. Cu toate acestea, aspectele legate de filiație sunt excluse din domeniul de aplicare al acestor instrumente. La rândul său, Regulamentul privind documentele oficiale¹⁵ abordează autenticitatea documentelor oficiale în anumite domenii, inclusiv nașterea, filiația și adopția, dar nu reglementează recunoașterea conținutului unor astfel de documente oficiale. Adoptarea unor norme comune privind competența internațională și legea aplicabilă pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere și privind recunoașterea filiației într-un alt stat membru **ar completa** legislația actuală a Uniunii privind dreptul familiei și succesiunea și **ar facilita aplicarea acesteia**, întrucât filiația unui copil este o chestiune preliminară care trebuie soluționată înainte de aplicarea normelor existente ale Uniunii privind răspunderea părintească, întreținerea și succesiunea în ceea ce privește copilul.

Întrucât vizează protejarea drepturilor copiilor în situații transfrontaliere, propunerea este în concordanță cu Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care prevede că statele părți trebuie să asigure protejarea copilului împotriva oricărei forme de discriminare sau de sancționare pe considerente ținând de situația sau activitățile părinților copilului (articolul 2); că, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instanțe sau de organe legislative, interesele copilului vor prevala (articolul 3); și că copiii au dreptul la identitate și la îngrijire de către părinții lor (articolele 7 și 8). Propunerea este, de asemenea, în concordanță cu Convenția europeană a drepturilor omului, care prevede dreptul la respectarea vieții private și de familie, precum și cu jurisprudența aferentă a Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în ceea ce privește recunoașterea copiilor născuți în urma maternității de substituție. În sfârșit, aceasta este de asemenea conformă cu obiectivul de protecție și de promovare a drepturilor copilului prevăzut în **Tratatul privind Uniunea Europeană** [articolul 3 alineatele (3) și (5) din TUE] și în **Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene** (denumită în continuare „carta”). Carta garantează protecția drepturilor fundamentale ale

¹² Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1).

¹³ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1).

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 201, 27.7.2012, p. 107).

¹⁵ Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 200, 26.7.2016, p. 1).

copiilor și ale familiilor acestora în aplicarea și implementarea dreptului Uniunii. Aceste drepturi includ dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7), dreptul la nediscriminare (articolul 21) și dreptul copiilor de a întreține cu regularitate relații personale și contacte directe cu ambii părinți, dacă acest lucru este în conformitate cu interesul lor superior (articolul 24). Pe baza Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului, articolul 24 alineatul (2) din cartă prevede și că, în toate acțiunile referitoare la copii, indiferent dacă sunt realizate de autorități publice sau de instituții private, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea se bazează pe mai multe inițiative de politică. Printre acestea se numără „Programul de la Stockholm al Consiliului European – O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora”¹⁶ din 2010, Planul de acțiune al Comisiei pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm¹⁷ și Cartea verde din 2010 intitulată „Mai puține demersuri administrative pentru cetățeni: promovarea liberei circulații a documentelor oficiale și recunoașterea efectelor actelor de stare civilă”¹⁸. În plus, în 2017, Parlamentul European a solicitat Comisiei să prezinte o propunere legislativă privind recunoașterea transfrontalieră a hotărârilor de adopție¹⁹.

În 2020, Comisia a anunțat măsuri²⁰ pentru a se asigura că filiația stabilită într-un stat membru va fi recunoscută în toate celelalte state membre. Această inițiativă a fost inclusă în Strategia UE privind drepturile copilului din 2021²¹, ca acțiune-cheie de sprijinire a egalității și a drepturilor copiilor, precum și în Strategia UE privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ²² din 2020. Parlamentul European a salutat inițiativa Comisiei în Rezoluția sa din 2022 referitoare la protecția drepturilor copiilor în procedurile de drept civil, drept administrativ și drept al familiei²³.

În Concluziile Consiliului referitoare la Strategia UE privind drepturile copilului²⁴, se subliniază că drepturile copiilor sunt universale, că fiecare copil se bucură de aceleași drepturi fără niciun fel de discriminare și că interesul superior al copilului trebuie considerat primordial în toate măsurile referitoare la copii, indiferent dacă sunt luate de autorități publice

¹⁶ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

¹⁷ COM(2010) 171 final.

¹⁸ COM(2010) 747 final.

¹⁹ Rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2017 conținând recomandări adresate Comisiei privind aspectele transfrontaliere ale adopțiilor (2015/2086(INL)).

²⁰ Discursul privind starea Uniunii rostit de președinta Comisiei, doamna von der Leyen, în cadrul sesiunii plenare a Parlamentului European din 20 septembrie 2020. Președinta a declarat că „dacă sunteți părinte într-o țară, sunteți părinte în toate țările”.

²¹ Strategia UE privind drepturile copilului, COM(2021) 142 final.

²² O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025, COM(2020) 698 final.

²³ Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2022 referitoare la protecția drepturilor copiilor în procedurile de drept civil, drept administrativ și drept al familiei (2021/2060(INI)). Inițiativa a fost salutăată, de asemenea, în Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2021 referitoare la drepturile persoanelor LGBTIQ în UE (2021/2679(RSP)).

²⁴ Concluziile Consiliului referitoare la Strategia UE privind drepturile copilului, 9.6.2022, 10024/22.

sau de instituții private. Acest lucru implică neapărat instituirea unui cadru juridic cu norme uniforme privind competența internațională și dreptul aplicabil pentru recunoașterea filiației între statele membre, care să le permită copiilor să se bucure de drepturile lor în Uniune fără discriminare.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

În temeiul tratatelor Uniunii, dreptul material al familiei, inclusiv statutul juridic al persoanelor, este de competența statelor membre, ceea ce înseamnă că normele de fond pentru stabilirea filiației unei persoane sunt prevăzute în dreptul intern. Cu toate acestea, Uniunea poate adopta măsuri privind dreptul familiei cu implicații transfrontaliere în temeiul articolului 81 alineatul (3) din TFUE, cum ar fi măsuri care să faciliteze recunoașterea în toate statele membre a filiației stabilite într-un stat membru. Aceste măsuri pot include adoptarea unor norme comune privind competența internațională, legea aplicabilă și procedurile pentru recunoașterea filiației într-un alt stat membru. Aceste măsuri nu vor conduce la armonizarea dreptului material al statelor membre în ceea ce privește definirea familiei sau stabilirea filiației în situații interne.

La fel ca alte instrumente ale Uniunii privind dreptul familiei, propunerea urmărește să faciliteze recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice privind filiația prin adoptarea unor norme comune referitoare la competența internațională și la dreptul aplicabil. Propunerea urmărește să impună recunoașterea filiației stabilite într-un alt stat membru, în special în scopul drepturilor conferite de filiație în temeiul dreptului intern. Prin urmare, articolul 81 alineatul (3) din TFUE este temeiul juridic adecvat.

Conform Protocolului nr. 22 la TFUE, măsurile juridice adoptate în domeniul justiției nu sunt obligatorii sau nu se aplică în Danemarca. Conform protocolului nr. 21 la TFUE, aceste măsuri nu au caracter obligatoriu nici pentru Irlanda. Cu toate acestea, în momentul în care este prezentată o propunere în acest domeniu, Irlanda își poate notifica intenția de a participa la adoptarea și aplicarea măsurii respective și, după ce măsura a fost adoptată, își poate notifica intenția de a o accepta.

• Subsidiaritate

În timp ce competența de a stabili norme privind definirea familiei și stabilirea filiației le revine statelor membre, competența de a adopta măsuri privind dreptul familiei și drepturile copilului cu implicații transfrontaliere este partajată între Uniune și statele membre²⁵. Problemele legate de recunoașterea într-un stat membru a filiației stabilite într-un alt stat membru în scopul drepturilor care decurg fie din dreptul intern, fie din dreptul Uniunii, au o dimensiune europeană, întrucât recunoașterea necesită implicarea a două state membre. Consecințele nerecunoașterii filiației au, de asemenea, o dimensiune europeană, deoarece familiile pot fi descurajate să își exercite dreptul la liberă circulație de teama că legătura de filiație cu copilul lor nu va fi recunoscută în alt stat membru în toate scopurile.

Problemele legate de recunoașterea filiației rezultă în special din diferențele dintre normele de fond ale statelor membre privind stabilirea filiației și din diferențele dintre normele statelor

²⁵ Articolul 4 alineatul (2) litera (j) din TFUE.

membre privind competența internațională și legislația aplicabilă pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere. Statele membre care acționează individual nu ar putea elimina în mod satisfăcător problemele legate de recunoașterea filiației, întrucât normele și procedurile statelor membre ar trebui să fie identice sau cel puțin compatibile pentru ca filiația să fie recunoscută între statele membre. Este necesară o acțiune la nivelul Uniunii pentru a se asigura că un stat membru ale cărui instanțe judecătorești sau alte autorități competente stabilesc filiația în situații transfrontaliere este considerat ca având competență în acest sens și că instanțele și alte autorități competente din toate statele membre vor aplica aceeași lege pentru a stabili filiația în situații transfrontaliere. În acest mod, se va evita existența în cadrul Uniunii a unor filiații contradictorii pentru aceeași persoană, iar fiecare stat membru va recunoaște filiația stabilită într-un alt stat membru.

Prin urmare, având în vedere domeniul de aplicare și efectele prezentei propuneri, obiectivele sale ar fi cel mai bine realizate la nivelul Uniunii, în conformitate cu principiul subsidiarității.

- **Proportionalitate**

Obiectivul prezentei propuneri este de a facilita recunoașterea filiației între statele membre, prevăzând recunoașterea (i) hotărârilor judecătorești și (ii) a actelor autentice care stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii, precum și acceptarea actelor autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv. În acest scop, propunerea armonizează normele statelor membre privind competența internațională pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere și normele statelor membre privind conflictul de legi, desemnând legea aplicabilă stabilirii filiației în situații transfrontaliere.

Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru a-și atinge obiectivele: nu interferează cu dreptul material intern privind definirea familiei; nu aduce atingere dreptului intern privind recunoașterea căsătoriilor sau a parteneriatelor înregistrate încheiate în străinătate; normele privind competența și legea aplicabilă se aplică numai stabilirii filiației în situații transfrontaliere; impune statelor membre să recunoască filiația numai în cazul în care a fost stabilită într-un stat membru și nu în cazul în care a fost stabilită într-o țară terță; nu aduce atingere competenței autorităților statelor membre în materie de filiație, iar certificatul de filiație european este opțional pentru copii (sau pentru reprezentanții legali ai acestora) și nu va înlocui documentele naționale echivalente care dovedesc filiația.

Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

- **Alegerea instrumentului**

Adoptarea unor norme uniforme privind competența internațională și legea aplicabilă pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere poate fi realizată numai printr-un regulament, deoarece numai un regulament asigură interpretarea și aplicarea pe deplin coerentă a normelor. În conformitate cu instrumentele anterioare ale Uniunii privind dreptul internațional privat, instrumentul juridic preferat este, prin urmare, un regulament.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

În pregătirea propunerii, Comisia a organizat consultări ample în 2021 și 2022, care au vizat toate statele membre (cu excepția Danemarcei²⁶). Consultările au vizat o gamă largă de părți interesate reprezentând cetățenii, autoritățile publice, mediul academic, practicienii în domeniul dreptului, ONG-urile și alte grupuri de interese relevante. Consultările au constatat în (i) feedback din partea publicului cu privire la evaluarea inițială a impactului; (ii) o consultare publică deschisă; (iii) o reuniune cu părțile interesate și cu reprezentanții societății civile; și (iv) o reuniune cu experți ai autorităților statelor membre.

Pe lângă activitățile de consultare desfășurate de Comisie, au fost realizate consultări și de către un contractant extern. Acestea au constatat în (i) sondaje online adresate ofițerilor de stare civilă din statele membre, (ii) chestionare scrise adresate ministerelor și sistemului judiciar din statele membre și (iii) interviuri cu reprezentanți ai sistemului judiciar și ai ONG-urilor din statele membre.

În general, părțile interesate care reprezintă drepturile copiilor, familiile curcubeu, practicienii din domeniul dreptului și ofițerii de stare civilă s-au exprimat în favoarea abordării de către Uniune a problemelor actuale legate de recunoașterea filiației prin adoptarea unei legislații cu caracter obligatoriu. În schimb, organizațiile care reprezintă familiile tradiționale și cele care pledează împotriva maternității de substituție au fost critice, în general, la adresa unei propuneri legislative. Opiniile publicului au variat.

Feedbackul primit a stat la baza pregătirii propunerii și a evaluării impactului care o însoțește. Un rezumat detaliat al rezultatelor consultărilor desfășurate de Comisie este inclus în evaluarea impactului.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pe lângă consultările cu părțile interesate menționate mai sus, Comisia a colectat și a utilizat, de asemenea, expertiză din alte surse.

Pentru pregătirea propunerii, Comisia a solicitat expertiza Grupului de experți privind recunoașterea filiației între statele membre, pe care l-a înființat în 2021. De asemenea, Comisia a participat la reuniuni ale experților cu privire la Proiectul privind filiația/maternitatea de substituție al Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat și a consultat literatura de specialitate, rapoartele și studiile.

Pentru pregătirea evaluării impactului, Comisia s-a bazat pe un studiu realizat de un contractant extern. Contractantul extern a elaborat, de asemenea, rapoarte de țară privind, printre altele, dreptul material al statelor membre și dreptul internațional privat în materie de filiație. Studiul realizat de contractant a utilizat diferite instrumente pentru a analiza problemele existente în ceea ce privește recunoașterea filiației, impactul prezentei propuneri și opțiunile de politică avute în vedere. Aceste instrumente au inclus utilizarea datelor empirice colectate în diferite moduri (interviuri, chestionare, rapoarte naționale), precum și statistici și cercetări documentare. În cazul în care nu au fost disponibile date cantitative, s-au utilizat estimări calitative. Studiul realizat de contractantul extern a concluzionat că opțiunea cea mai adecvată pentru ca Uniunea să își atingă obiectivele de politică ar fi adoptarea unui instrument

²⁶ În conformitate cu Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la tratate, Danemarca nu participă la măsurile adoptate în temeiul articolului 81 din TFUE.

legislativ privind recunoașterea filiației între statele membre, inclusiv crearea unui certificat de filiație european.

- **Evaluarea impactului**

Pe baza Orientărilor Comisiei privind o mai bună legiferare²⁷ și a concluziilor evaluării inițiale a impactului, Comisia a pregătit o evaluare a impactului propunerii. În evaluarea impactului, au fost luate în considerare următoarele opțiuni de politică: (i) scenariul de referință; (ii) o recomandare a Comisiei adresată statelor membre; (iii) măsuri legislative constând într-un regulament privind recunoașterea filiației între statele membre și (iv) măsuri legislative constând într-un regulament privind recunoașterea filiației între statele membre, inclusiv crearea unui certificat de filiație european opțional. Toate aceste opțiuni de politică, inclusiv scenariul de referință, ar fi însoțite de anumite măsuri fără caracter legislativ, pentru sensibilizare, promovarea bunelor practici și îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile statelor membre care gestionează aspecte legate de filiație.

Evaluarea impactului a examinat fiecare dintre aceste opțiuni în ceea ce privește impactul preconizat și eficacitatea, eficiența și coerența lor cu cadrul juridic și de politică al Uniunii. Pe baza acestei evaluări, opțiunea aleasă a fost cea constând într-o propunere de regulament privind recunoașterea filiației între statele membre, inclusiv crearea unui certificat de filiație european opțional.

Evaluarea impactului concluzionează că opțiunea aleasă ar facilita în mod semnificativ recunoașterea filiației pentru *toți* cei aproximativ 2 milioane de copii ai familiilor transfrontaliere, nu numai pentru cei care se confruntă în prezent cu cele mai multe probleme în ceea ce privește recunoașterea filiației. Îndeosebi, certificatul de filiație european, conceput special pentru a fi utilizat într-un alt stat membru, ar reduce sarcina administrativă a procedurilor de recunoaștere și costurile de traducere pentru toate familiile.

Opțiunea de politică aleasă ar fi, de asemenea, cea mai eficace în abordarea problemelor legate de recunoașterea filiației, întrucât impactul pozitiv din punct de vedere juridic, social și psihologic ar fi cel mai semnificativ. Opțiunea aleasă ar avea un impact pozitiv clar asupra protecției *drepturilor fundamentale ale copiilor*, cum ar fi dreptul la identitate, la nediscriminare și la viață privată și de familie. Aceasta ar fi cea mai eficientă opțiune și în ceea ce privește protejarea *drepturilor care decurg din legătura de filiație, conferite copiilor în temeiul dreptului intern*, cum ar fi dreptul lor la întreținere și succesiune într-un alt stat membru. În cele din urmă, opțiunea ar avea și un *impact social și psihologic* pozitiv, deoarece, datorită acesteia, copiii aflați în situații transfrontaliere ar beneficia de același tratament precum cel aplicat copiilor locali.

Prin adoptarea unor norme uniforme ale Uniunii privind competența internațională, legislația aplicabilă și recunoașterea filiației, fără a fi necesară nicio procedură specifică, opțiunea aleasă ar elimina costurile și sarcinile legate de procedurile administrative și judiciare pe care copiii și familiile lor trebuie să le suporte în prezent pentru ca filiația să le fie recunoscută în alt stat membru. Potrivit estimărilor, în cazul opțiunii alese, costurile medii pentru fiecare procedură de recunoaștere ar scădea cu 71 %, iar pentru familiile care se confruntă în prezent cu cele mai grave probleme în ceea ce privește recunoașterea filiației, cu 90 %.

²⁷ SWD(2021) 305 final.

Opțiunea aleasă ar contribui, la rândul său, la reducerea semnificativă a costurilor, a timpului și a sarcinii administrative pentru autoritățile publice ale statelor membre. Se estimează că, în cadrul opțiunii alese, costurile procedurilor de recunoaștere suportate de autoritățile publice ar scădea cu 54 %.

- **Drepturile fundamentale**

Astfel cum s-a explicat mai sus, problemele actuale legate de recunoașterea filiației conduc la situații care încalcă drepturile fundamentale și alte drepturi ale copiilor în situații transfrontaliere. Privarea copiilor de statutul lor juridic și de filiația stabilite într-un alt stat membru este contrară drepturilor fundamentale ale copiilor la identitate, la nediscriminare și la respectarea vieții private și de familie și contravine interesului superior al acestora. Prin facilitarea recunoașterii filiației între statele membre, propunerea urmărește să protejeze drepturile fundamentale ale copiilor în situații transfrontaliere și să asigure continuitatea filiației la nivelul Uniunii.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Este posibil ca statele membre să suporte costuri punctuale pentru adaptarea la noile norme ale regulamentului, în special costuri care decurg din necesitatea formării judecătorilor, a ofițerilor de stare civilă și a altor autorități competente cu privire la noile norme. Se pot preconiza costuri recurente minore pentru formarea continuă a autorităților respective. Se preconizează că niciunul dintre aceste costuri nu va fi semnificativ și că, în orice caz, costurile ar fi compensate de creșterea eficienței și de economiile de costuri generate de regulament.

Dispozițiile propunerii privind digitalizarea prin intermediul punctului de acces electronic european în contextul sistemului informatic descentralizat, instituit prin Regulamentul (UE) XX/YYYY [Regulamentul privind digitalizarea], ar avea un impact asupra bugetului Uniunii, care poate fi acoperit prin realocare în cadrul programului „Justiție”. Acest impact ar fi redus, deoarece sistemul informatic descentralizat nu ar trebui să fie creat în mod specific pentru aplicarea propunerii, ci ar urma să fie dezvoltat pentru multe instrumente ale Uniunii privind cooperarea judiciară în materie civilă și comercială în temeiul [Regulamentului privind digitalizarea].

De asemenea, statele membre ar putea suporta unele costuri pentru instalarea și întreținerea punctelor de acces ale sistemului informatic descentralizat situate pe teritoriul lor și pentru adaptarea sistemelor lor informatice naționale pentru a le face interoperabile cu punctele de acces. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat, cea mai mare parte a acestor investiții financiare ar fi fost deja efectuate în contextul digitalizării altor instrumente ale Uniunii privind cooperarea judiciară în materie civilă și comercială. În plus, statele membre ar avea posibilitatea de a solicita granturi pentru finanțarea acestor costuri în cadrul programelor financiare relevante ale Uniunii, în special al fondurilor politicii de coeziune și al programului „Justiție”.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Un regulament este direct aplicabil în toate statele membre și, prin urmare, nu trebuie transpus în dreptul intern.

Propunerea prevede obligații adecvate de monitorizare, evaluare și raportare. În primul rând, aplicarea practică a regulamentului ar fi monitorizată prin reuniuni periodice ale Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, reunind experți din statele membre. În plus, după cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului, Comisia va efectua o evaluare completă a aplicării acestuia. Evaluarea ar urma să se realizeze, printre altele, pe baza contribuțiilor primite din partea autorităților statelor membre, a experților externi și a părților interesate relevante.

- **Explicarea dispozițiilor propunerii**

Propunerea cuprinde nouă capitole: (i) obiect, domeniu de aplicare și definiții; (ii) competența în materie de filiație în situații transfrontaliere; (iii) legislația aplicabilă stabilirii filiației în situații transfrontaliere; (iv) recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice cu efecte juridice obligatorii emise într-un alt stat membru; (v) acceptarea actelor autentice fără efecte juridice obligatorii emise într-un alt stat membru; (vi) certificatul de filiație european; (vii) comunicarea digitală; (viii) acte delegate; și (ix) dispoziții generale și finale.

Capitolul I – Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1 stabilește obiectul regulamentului. Propunerea intenționează să își atingă obiectivul de a facilita recunoașterea într-un stat membru a filiației stabilite într-un alt stat membru prin adoptarea unor norme uniforme privind (i) competența internațională pentru stabilirea filiației într-un stat membru în situații transfrontaliere, (iii) legislația aplicabilă stabilirii filiației într-un stat membru în situații transfrontaliere, (iii) recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice care stabilesc filiația și au efecte juridice obligatorii, (iv) acceptarea actelor autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv și (v) crearea unui certificat de filiație european opțional care să permită unui copil sau unui reprezentant legal să facă dovada filiației într-un alt stat membru.

Filiația este stabilită de regulă în temeiul legii sau printr-un act al unei autorități competente, cum ar fi o hotărâre judecătorească, o decizie a unei autorități administrative sau un act notarial, după care filiația este, de regulă, înregistrată în registrul civil sau de evidență a populației din statul membru. Cu toate acestea, cetățenii solicită cel mai adesea recunoașterea filiației într-un alt stat membru pe baza unui act autentic care nu stabilește filiația cu efecte juridice obligatorii, dar care are forță probantă în ceea ce privește filiația stabilită anterior în statul membru respectiv prin alte mijloace (în temeiul legii sau printr-un act al unei autorități competente). Astfel de acte autentice pot fi, de exemplu, un extras din registrul civil sau un certificat de naștere sau de filiație. Normele uniforme din propunere privind legea aplicabilă stabilirii filiației în situații transfrontaliere sunt menite să faciliteze acceptarea actelor autentice fără efecte juridice obligatorii, dar care au forță probantă în statul membru de origine în ceea ce privește fie filiația stabilită anterior în statul membru respectiv (de exemplu, un act de naștere), fie alte elemente de fapt decât stabilirea filiației (de exemplu, recunoașterea paternității sau acordarea consimțământului pentru stabilirea filiației).

Articolul 2 privind relația dintre propunere și alte dispoziții ale dreptului Uniunii clarifică faptul că propunerea nu ar trebui să aducă atingere drepturilor pe care un copil le are în temeiul dreptului Uniunii, în special drepturile prevăzute în dreptul Uniunii privind libera

circulație, inclusiv în Directiva 2004/38/CE²⁸. Propunerea nu intenționează să prevadă condiții sau cerințe suplimentare privind recunoașterea filiației pentru exercitarea drepturilor care decurg din dreptul Uniunii și nici să aducă atingere punerii în aplicare a unor astfel de norme. Prin urmare, dreptul Uniunii privind libera circulație va continua să se aplice fără a fi afectat. În special, recunoașterea filiației pentru exercitarea drepturilor care decurg din dreptul Uniunii poate fi refuzată numai din motive permise în temeiul dreptului Uniunii privind libera circulație, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție. De asemenea, pe baza dreptului actual al Uniunii în temeiul articolului 21 din TFUE și al legislației secundare aferente, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție, respectarea identității naționale a unui stat membru în temeiul articolului 4 alineatul (2) din TUE și a ordinii publice a unui stat membru nu pot servi drept justificare pentru a refuza recunoașterea unei filiații între copii și părinții lor de același sex în scopul exercitării drepturilor conferite copilului de dreptul Uniunii. În plus, în scopul exercitării drepturilor care decurg din dreptul Uniunii, dovada filiației poate fi prezentată prin orice mijloace²⁹. Prin urmare, un stat membru nu are dreptul de a solicita unei persoane să prezinte nici atestatul prevăzut în propunere care însoțește o hotărâre judecătorească sau un act autentic privind filiația, nici certificatul de filiație european creat prin propunere, în cazul în care persoana solicită recunoașterea filiației în scopul drepturilor pe care un copil le are în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește libera circulație. Totuși, acest lucru nu ar trebui să împiedice o persoană să aleagă să prezinte, în astfel de cazuri, și atestatul relevant sau certificatul de filiație european.

Articolul 2 clarifică, de asemenea, faptul că propunerea nu va aduce atingere aplicării Regulamentului privind documentele oficiale³⁰, care simplifică deja circulația documentelor oficiale (cum ar fi hotărârile judecătorești, actele notariale și certificatele administrative) în anumite domenii, inclusiv nașterea, filiația și adopția, în ceea ce privește autenticitatea acestora.

Articolul 3 stabilește domeniul de aplicare al propunerii. Normele privind competența și legea aplicabilă se aplică în cazul în care filiația urmează să fie stabilită într-un stat membru în situații transfrontaliere. Normele privind recunoașterea filiației se aplică în cazul în care filiația care urmează să fie recunoscută a fost stabilită într-un stat membru, propunerea neacoperind recunoașterea sau, după caz, acceptarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice care stabilesc sau dovedesc filiația, întocmite sau înregistrate într-un stat terț. În aceste cazuri, recunoașterea sau acceptarea rămâne sub incidența dreptului intern al fiecărui stat membru. Cu toate acestea, propunerea se aplică recunoașterii filiației tuturor copiilor, indiferent de cetățenia acestora și de cetățenia părinților lor, cu condiția ca filiația lor să fi fost stabilită într-un stat membru și nu într-un stat terț.

²⁸ Printre drepturile care decurg din dreptul Uniunii se numără dreptul cetățenilor Uniunii și al membrilor familiilor acestora la liberă circulație și ședere pe teritoriul Uniunii, inclusiv drepturile legate de burse, admiterea în sistemul de învățământ, reducerea costurilor de transport public pentru familiile numeroase, reducerile de tarife pentru serviciile de transport public și reducerile taxelor de intrare la muzeu acordate elevilor, precum și dreptul la recunoașterea numelui.

²⁹ A se vedea, în acest sens, hotărârile Curții de Justiție din 25 iulie 2002, C-459/99, MRAX, ECLI:EU:C:2002:461, punctele 61 și 62 și din 17 februarie 2005, C-215/03, Oulane, ECLI:EU:C:2005:95, punctele 23-26.

³⁰ Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 200, 26.7.2016, p. 1).

Aspectele care pot avea o legătură cu filiația unui copil, dar care sunt reglementate de alte instrumente ale Uniunii sau internaționale sau de dreptul intern sunt excluse din domeniul de aplicare al propunerii, cum ar fi chestiunile privind răspunderea părintească, întreținerea, succesiunea, adopția internațională, existența, valabilitatea sau recunoașterea căsătoriei sau a parteneriatului înregistrat al părinților copilului și efectele înregistrării sau neînregistrării filiației copilului în registrul relevant al unui stat membru. Cu toate acestea, prin soluționarea aspectului legat de filiația copilului ca o chestiune prealabilă, propunerea ar facilita aplicarea instrumentelor existente ale Uniunii privind răspunderea părintească, întreținerea și succesiunea în ceea ce privește copilul. De asemenea, propunerea nu abordează drepturile și obligațiile care decurg din raportul de filiație în temeiul dreptului intern, de exemplu cetățenia și numele copilului.

Articolul 4 definește, în sensul propunerii, termenii „filiație”, „copil”, „stabilirea filiației”, „instanță judecătorească” și „hotărâre judecătorească”, „act autentic”, „stat membru de origine”, „sistem informatic descentralizat” și „punct de acces electronic european”.

- **Copilul** este definit în sens larg și include o persoană de orice vârstă a cărei filiație urmează să fie stabilită, recunoscută sau dovedită. Întrucât statutul de părinte este relevant pe tot parcursul vieții unei persoane, propunerea se aplică copiilor de orice vârstă, adică atât minorilor, cât și adulților. Cu toate acestea, interesul superior al copilului și dreptul de a fi ascultat trebuie înțelese ca referindu-se la copil astfel cum este definit în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, și anume o persoană cu vârsta sub 18 ani, cu excepția cazului în care vârsta majoratului este atinsă mai devreme în temeiul legii aplicabile copilului.
- **Filiație** înseamnă relația părinte-copil stabilită prin lege, inclusiv statutul juridic de a fi copilul unui anumit părinte sau al unor anumiți părinți. În sensul propunerii, filiația poate fi biologică, genetică, prin adopție sau în temeiul legii. După cum s-a menționat, propunerea vizează filiația stabilită într-un stat membru atât a minorilor, cât și a adulților, inclusiv a unui copil decedat și a unui copil care nu s-a născut încă, indiferent dacă este vorba de un părinte unic susținător al familiei monoparentale, de un cuplu care se află într-o uniune *de facto* (concubinaj), de un cuplu căsătorit sau de un cuplu într-un parteneriat înregistrat. Aceasta se referă la recunoașterea filiației unui copil, indiferent de modul în care a fost conceput sau născut copilul – incluzând astfel copiii concepuți cu tehnologie reproductivă asistată – și indiferent de tipul de familie din care copilul face parte – incluzând astfel copiii cu doi părinți de același sex, copiii cu un singur părinte și copiii adoptați la nivel național într-un stat membru de unul sau doi părinți.
- **Stabilirea filiației** înseamnă stabilirea în drept a relației dintre un copil și fiecare părinte, inclusiv stabilirea filiației în urma unei cereri de contestare a filiației deja stabilite. După caz, acest termen poate include și stingerea sau încetarea raportului de filiație. Propunerea nu se aplică stabilirii filiației în situații interne fără elemente transfrontaliere, cum ar fi adopția la nivel național într-un stat membru, deși se aplică recunoașterii filiației stabilite în astfel de situații interne într-un stat membru.
- **Actele autentice** sunt definite în sens larg, la fel ca în alte regulamente ale Uniunii privind justiția civilă. Actele autentice în temeiul propunerii includ astfel (i) documente care stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii, cum ar fi actele notariale (de exemplu, în cazul adopției sau în cazul în care copilul nu s-a născut încă) sau deciziile administrative (de exemplu, după recunoașterea paternității),

precum și (ii) documente care nu stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii, dar care dovedesc filiația stabilită prin alte mijloace (de exemplu, un extras dintr-un registru de evidență a populației sau din registrul stării civile, un act de naștere sau un certificat de filiație) sau dovedesc alte elemente de fapt (de exemplu, un act notarial sau un document administrativ care atestă recunoașterea paternității sau acordarea consimțământului pentru utilizarea tehnologiei de reproducere asistată).

Articolul 5 clarifică faptul că propunerea nu va aduce atingere competenței autorităților din fiecare stat membru în materie de filiație (de exemplu, instanțe judecătorești, autorități administrative, notari, grefieri și/sau alte autorități).

Capitolul II – Competența

Pentru a facilita recunoașterea sau, după caz, acceptarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice privind filiația, propunerea stabilește norme uniforme în materie de competență în ceea ce privește stabilirea filiației cu un element transfrontalier. Datorită normelor privind competența, se evită, de asemenea, procedurile paralele din diferite state membre, care se pot solda cu hotărâri contradictorii. Având în vedere că, în majoritatea statelor membre, drepturile privind filiația nu pot face obiectul unei tranzacții judiciare sau nu se poate renunța la acestea, propunerea nu prevede autonomia părților în ceea ce privește competența (cum ar fi alegerea instanței judecătorești sau transferul de competență).

Propunerea prevede temeuri de competență alternative pentru a facilita accesul la justiție într-un stat membru. Pentru a se asigura accesul copiilor la o instanță aflată în vecinătatea lor, temeiurile de competență sunt concepute în funcție de criteriul proximității față de copil. Astfel, competența poate reveni, în mod alternativ, statului membru în care copilul își are reședința obișnuită, statului membru de cetățenie al copilului, statului membru în care părântul își are reședința obișnuită (de exemplu, persoana față de care copilul revendică filiația), statului membru în care oricare dintre părinți își are reședința obișnuită, statului membru de cetățenie al oricărui dintre părinți sau statului membru în care s-a născut copilul. În conformitate cu jurisprudența existentă a Curții de Justiție cu privire la această chestiune, reședința obișnuită este stabilită pe baza tuturor circumstanțelor specifice fiecărui caz în parte.

În situația în care competența nu poate fi stabilită pe baza unuia dintre temeiurile de competență alternative generale, ar trebui să fie competente instanțele din statul membru în care se află copilul. Acest temei de competență se poate aplica în special copiilor refugiați și copiilor strămutați internațional. Atunci când nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul propunerii, competența reziduală ar trebui să fie stabilită, în fiecare stat membru, de dreptul statului membru respectiv. În cele din urmă, pentru a remedia situațiile de denegare de dreptate, prezenta propunere prevede, de asemenea, un *forum necessitatis* prin care se permite unei instanțe dintr-un stat membru cu care o cauză are o legătură suficientă să se pronunțe cu privire la o chestiune în materie de filiație care prezintă o legătură strânsă cu un stat terț. Acest lucru poate fi realizat în mod excepțional, cum ar fi în cazul în care o procedură se dovedește a fi imposibil de realizat în statul terț respectiv, de exemplu din cauza unui război civil, sau în cazul în care, în mod rezonabil, nu se poate aștepta ca copilul sau o altă parte interesată să inițieze o procedură în statul terț respectiv.

Propunerea reamintește, de asemenea, dreptul copiilor cu vârsta sub 18 ani care sunt capabili să își formeze un punct de vedere de a li se oferi posibilitatea de a-și exprima opiniile în cadrul procedurilor privind filiația la care sunt supuși.

Capitolul III – Legislația aplicabilă

Propunerea ar trebui să asigure securitate juridică și previzibilitate, propunând norme comune privind legislația aplicabilă stabilirii filiației în situații transfrontaliere. Astfel de norme comune au scopul de a evita hotărâri contradictorii privind filiația în funcție de instanțele sau de alte autorități competente din statul membru care stabilește filiația. Acestea urmăresc, de asemenea, să faciliteze în special acceptarea actelor autentice care nu stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv.

Legea desemnată ca aplicabilă prin propunere are un caracter universal, adică se aplică indiferent dacă este legea unui stat membru sau legea unui stat terț. Ca normă generală, legea aplicabilă stabilirii filiației ar trebui să fie legea statului în care persoana care dă naștere își are reședința obișnuită la momentul nașterii. Cu toate acestea, pentru a se asigura că legea aplicabilă poate fi stabilită în toate circumstanțele, în cazul în care nu se poate stabili care este la momentul nașterii reședința obișnuită a persoanei care dă naștere (de exemplu, în cazul unei mame refugiate sau strămutate internațional), ar trebui să se aplice legea statului în care s-a născut copilul.

Pentru a aborda cele mai frecvente probleme legate de recunoașterea filiației care apar în prezent, prin derogare de la norma menționată mai sus, în cazul în care norma respectivă are ca rezultat stabilirea filiației față de un singur părinte (de obicei, părintele genetic în cazul unui cuplu de același sex), autoritățile unui stat membru cu competență în materie de filiație în temeiul propunerii pot aplica una dintre cele două norme alternative subsidiare, fie legea cetățeniei oricăruia dintre părinți, fie legea statului de naștere al copilului, pentru a stabili filiația față de al doilea părinte (de obicei, părintele cu care nu există o legătură genetică în cazul unui cuplu de același sex). Această posibilitate poate fi utilizată de autoritățile competente care iau în considerare stabilirea filiației pentru prima dată, dar și de autoritățile competente într-o situație în care autoritățile dintr-un alt stat membru au stabilit deja filiația față de un singur părinte. În cazul în care o hotărâre judecătorească sau un act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii față de fiecare dintre părinți, în conformitate cu una dintre legile aplicabile desemnate de propunere, a fost emis, întocmit sau înregistrat de o instanță judecătorească sau de o altă autoritate competentă a unui stat membru cu competență în temeiul propunerii, fiecare dintre aceste documente care stabilesc filiația față de fiecare dintre părinți ar trebui să fie recunoscut în toate celelalte state membre în conformitate cu normele privind recunoașterea prevăzute în propunere. În plus, copilul (sau un reprezentant legal) poate solicita și utiliza un certificat de filiație european pentru a face dovada filiației față de ambii părinți într-un alt stat membru.

În circumstanțe excepționale, considerații de interes public ar trebui să dea instanțelor judecătorești și altor autorități competente în materie de stabilire a filiației în situații transfrontaliere posibilitatea de a nu ține seama de anumite dispoziții dintr-o lege străină atunci când, într-un anumit caz, aplicarea unor astfel de dispoziții ar fi vădit incompatibilă cu ordinea publică (*ordre public*) a statului lor membru. Totuși, autoritățile respective nu ar trebui să poată aplica această excepție pentru a lăsa deoparte legea unui alt stat, dacă în felul acesta ar încălca dispozițiile cartei și, în special, articolul 21, care interzice discriminarea. Prin urmare, această excepție nu ar trebui să se aplice pentru a refuza aplicarea unei dispoziții a unui alt stat care prevede posibilitatea filiației față de doi părinți dintr-un cuplu de același sex, pentru simplul motiv că părinții sunt de același sex.

Capitolul IV – Recunoașterea

Acest capitol prevede norme privind recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice care stabilesc filiația, cu efecte juridice obligatorii, emise într-un alt stat membru.

Recunoașterea într-un stat membru a hotărârilor judecătorești pronunțate într-un alt stat membru și a actelor autentice care stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine ar trebui să se bazeze pe principiul încrederii reciproce în sistemul judiciar al celui alt stat. Această încredere ar trebui consolidată într-o mai mare măsură prin adoptarea unor norme uniforme privind competența internațională și legea aplicabilă stabilirii filiației în situații transfrontaliere. Hotărârile judecătorești și actele autentice care stabilesc filiația, cu efecte juridice obligatorii, emise într-un stat membru ar trebui să fie recunoscute într-un alt stat membru fără a fi necesară nicio procedură specială, inclusiv pentru actualizarea actelor de stare civilă ale copiilor. Acest lucru nu aduce atingere posibilității ca o parte interesată să inițieze proceduri judiciare pentru a obține o hotărâre prin care să se constate că nu există motive pentru refuzul recunoașterii filiației sau proceduri de nerecunoaștere a filiației.

O parte care dorește să invoce o hotărâre judecătorească sau un act autentic care stabilește filiația cu efecte juridice obligatorii într-un alt stat membru ar trebui să prezinte o copie a hotărârii judecătorești sau a actului autentic și atestatul relevant. Atestatele sunt menite să faciliteze lizibilitatea documentelor pe care le însoțesc și, prin urmare, recunoașterea lor. În ceea ce privește actele autentice care stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii, atestatele servesc, de asemenea, la dovedirea faptului că statul membru a cărui autoritate a emis actul autentic avea competența de a stabili filiația în temeiul propunerii.

Autoritățile statului membru în care se invocă filiația nu au dreptul să solicite prezentarea unui atestat care însoțește o hotărâre judecătorească sau un act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii sau prezentarea unui certificat de filiație european în cazul în care filiația este invocată în scopul drepturilor care decurg din dreptul Uniunii, inclusiv al dreptului la liberă circulație. Totuși, acest lucru nu ar trebui să împiedice o persoană să aleagă să prezinte, în astfel de cazuri, și atestatul relevant sau certificatul de filiație european.

În temeiul propunerii, lista motivelor de refuz al recunoașterii filiației este exhaustivă, în conformitate cu obiectivul subiacent de a facilita recunoașterea filiației. Atunci când evaluează un posibil refuz al recunoașterii filiației din motive de ordine publică, autoritățile statelor membre trebuie să țină seama de interesele copilului, în special de protecția drepturilor copilului, inclusiv de păstrarea legăturilor de familie reale dintre copil și părinți. Motivul de refuz al recunoașterii întemeiat pe ordinea publică (*ordre public*) trebuie utilizat în mod excepțional și având în vedere circumstanțele fiecărui caz în parte, adică nu în mod abstract pentru a refuza recunoașterea filiației unui copil în cazul în care, de exemplu, sunt implicați părinți de același sex. Într-un anumit caz, o astfel de recunoaștere ar trebui să fie vădit incompatibilă cu ordinea publică a statului membru în care se solicită recunoașterea, deoarece, de exemplu, în conceperea, nașterea sau adopția copilului ori în stabilirea filiației acestuia au fost încălcate drepturile fundamentale ale unei persoane. Instanțele judecătorești sau alte autorități competente nu ar trebui să poată refuza recunoașterea unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic emis într-un alt stat membru în cazul în care acest lucru ar încălca dispozițiile cartei și, în special, articolul 21, care interzice discriminarea, inclusiv a copiilor. Prin urmare, autoritățile statelor membre nu ar putea refuza, din motive de ordine publică, recunoașterea unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic care stabilește filiația prin adopție de către un bărbat singur sau care stabilește filiația față de doi părinți dintr-un cuplu de același sex pentru simplul motiv că părinții sunt de același sex.

Propunerea nu va aduce atingere limitărilor impuse de jurisprudența Curții de Justiție cu privire la utilizarea ordinii publice pentru a refuza recunoașterea filiației în cazul în care, în temeiul dreptului Uniunii privind libera circulație, statele membre sunt obligate să recunoască un document care stabilește o relație de filiație emis de autoritățile unui alt stat membru în scopul exercitării drepturilor care decurg din dreptul Uniunii. În special, recunoașterea unei relații de filiație în scopul exercitării drepturilor conferite copilului de dreptul Uniunii nu poate fi refuzată prin invocarea ordinii publice pentru motivul că părinții sunt de același sex.

Capitolul V – Acte autentice fără efecte juridice obligatorii

Propunerea prevede, de asemenea, acceptarea actelor autentice care nu stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv. Forța probantă se poate referi la stabilirea prealabilă a filiației prin alte mijloace sau la alte elemente de fapt. În funcție de dreptul intern, un astfel de act autentic poate fi, de exemplu, un act de naștere, un certificat de filiație, un extras din registrul de naștere sau un document notarial sau administrativ care atestă o recunoaștere a paternității sau consimțământul unei mame sau al unui copil pentru stabilirea filiației.

Astfel de acte autentice ar trebui să aibă și în alt stat membru aceeași forță probantă pe care o au în statul membru de origine sau efectele cele mai apropiate. Persoana care dorește să utilizeze un astfel de act autentic într-un alt stat membru poate solicita autorității care a întocmit sau înregistrat în mod oficial actul autentic în statul membru de origine să elibereze un atestat care să descrie forța probantă a actului autentic.

Acceptarea actelor autentice fără efecte juridice obligatorii, dar cu forță probantă poate fi refuzată numai din motive de ordine publică (*ordre public*), cu aceleași limitări aplicabile acestui motiv de refuz atunci când se aplică hotărârilor judecătorești și actelor autentice cu efecte juridice obligatorii, inclusiv în ceea ce privește conformitatea cu cartă.

Capitolul VI – Certificatul de filiație european

Propunerea prevede crearea unui certificat de filiație european opțional (denumit în continuare „certificatul”). Acest certificat uniform este conceput în mod specific pentru a facilita recunoașterea filiației în cadrul Uniunii, deoarece ar fi eliberat „pentru a fi utilizat într-un alt stat membru”. Certificatul trebuie eliberat în statul membru în care a fost stabilită filiația în conformitate cu legislația aplicabilă și ale cărei instanțe erau competente în temeiul propunerii. Odată eliberat, certificatul poate fi utilizat și în statul membru în care a fost eliberat.

Certificatul este un certificat opțional, întrucât autoritățile statelor membre ar trebui să îl elibereze numai în cazul în care copilul sau un reprezentant legal solicită acest lucru. Prin urmare, persoanele îndreptățite să solicite un certificat nu ar fi obligate să facă acest lucru și ar fi libere să prezinte alte documente, cum ar fi o hotărâre judecătorească sau un act autentic însoțit de atestatul relevant, atunci când solicită recunoașterea filiației într-un alt stat membru. Cu toate acestea, nicio autoritate sau persoană careia i se prezintă o copie a certificatului emis într-un alt stat membru nu ar avea dreptul să solicite să i se prezinte, în locul certificatului, o hotărâre judecătorească sau un act autentic.

CertIFICATELE naționale de naștere sau de filiație sunt, de regulă, acte autentice care au forță probantă în ceea ce privește filiația. Certificatele naționale sunt eliberate în cadrul unei proceduri diferite, într-un format diferit și într-o limbă diferită în fiecare stat membru, iar conținutul și efectele lor diferă în funcție de statul membru emitent. În temeiul propunerii,

acestea pot circula însoțite de un atestat opțional care le descrie forța probantă, iar aceasta din urmă trebuie să fie acceptată, cu excepția cazului în care este contrară ordinii publice a statului membru în care sunt prezentate certificatele naționale.

În schimb, un certificat european de filiație se eliberează întotdeauna prin aceeași procedură prevăzută în propunere și constă într-un formular standard uniform (inclus în anexa V la propunere), având în întreaga Uniune același conținut și aceleași efecte, astfel cum se prevede în propunere. Se prezumă că certificatul demonstrează cu exactitate elementele stabilite în temeiul legislației aplicabile desemnate de propunere, nefiind necesară transpunerea sa într-un document național înainte de a putea fi înregistrat în registrul relevant dintr-un stat membru. Întrucât formularul de certificat ar fi disponibil în toate limbile Uniunii, s-ar reduce în mod semnificativ nevoia de traducere.

Având în vedere stabilitatea relației de filiației în majoritatea cazurilor, valabilitatea certificatului și a copiilor acestuia nu ar fi limitată în timp, fără a aduce atingere posibilității de a rectifica, a modifica, a suspenda sau a retrage certificatul, după caz.

Capitolul VII – Acte delegate

În cazul în care este necesară modificarea formularelor standard de atestate care însoțesc o hotărâre judecătorească sau un act autentic sau a formularului de certificat de filiație european anexate la prezenta propunere, Comisia ar avea competența de a adopta acte delegate după consultările necesare cu experții statelor membre.

Capitolul VIII – Digitalizarea

Prezentul capitol conține dispoziții privind comunicarea electronică între persoanele fizice (sau reprezentanții legali ai acestora) și instanțele sau alte autorități competente din statele membre prin intermediul unui sistem informatic descentralizat și al punctului de acces electronic european instituit pe portalul european e-justiție. Instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre ar urma să fie autorizate să comunice cu o persoană fizică prin intermediul punctului de acces electronic european dacă persoana fizică și-a dat în prealabil consimțământul explicit pentru utilizarea acestui mijloc de comunicare.

Capitolul IX – Dispoziții generale și finale

Prezentul capitol conține, în special, dispoziții privind legătura dintre propunere și convențiile internaționale existente, dispoziții privind protecția datelor și dispoziții tranzitorii privind utilizarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice emise înainte de data aplicării regulamentului.

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

**privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea hotărârilor judecătorești și
acceptarea actelor autentice în materie de filiație și privind crearea unui certificat de
filiație european**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit ca obiectiv crearea, menținerea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor și accesul la justiție. Pentru instituirea treptată a unui astfel de spațiu, Uniunea trebuie să adopte măsuri menite să asigure recunoașterea reciprocă între statele membre a hotărârilor judecătorești și a deciziilor în cauze extrajudiciare în materie civilă, precum și compatibilitatea normelor aplicabile în statele membre în ceea ce privește conflictul de legi și competența în materie civilă.
- (2) Prezentul regulament se referă la recunoașterea într-un stat membru a filiației unui copil stabilit într-un alt stat membru. Regulamentul urmărește să protejeze drepturile fundamentale și alte drepturi ale copiilor în chestiuni legate de filiația lor în situații transfrontaliere, inclusiv dreptul lor la o identitate¹, la nediscriminare² și la viață privată și de familie³, ținând seama în primul rând de interesul superior al copilului⁴. Prezentul regulament urmărește, de asemenea, să ofere securitate juridică și previzibilitate și să reducă cheltuielile de judecată și sarcina juridică pentru familii, instanțele naționale și alte autorități competente în legătură cu procedurile de

¹ Articolul 8 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului.

² Articolul 2 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

³ Articolul 9 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, articolele 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁴ Articolul 3 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

recunoaștere a filiației într-un alt stat membru. Pentru a atinge aceste obiective, prezentul regulament ar trebui să impună statelor membre să recunoască în toate scopurile filiația unui copil, astfel cum a fost stabilită într-un alt stat membru.

- (3) Articolele 21, 45, 49 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) le conferă cetățenilor Uniunii dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre. Acestea includ dreptul cetățenilor Uniunii de a nu se confrunta cu niciun obstacol și dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților naționali în exercitarea liberei circulații, inclusiv în ceea ce privește anumite avantaje sociale, definite ca orice avantaj care ar putea facilita mobilitatea⁵. Acest drept se aplică, de asemenea, membrilor familiei cetățenilor Uniunii, astfel cum sunt definiți în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶ în ceea ce privește aspectele legate de burse, accesul la educație, reducerea costurilor de transport public pentru familiile numeroase, reducerea pentru elevi a tarifelor pentru serviciile de transport public și reducerea taxelor de intrare la muzeu⁷. Protecția conferită de dispozițiile tratatului privind libera circulație include, de asemenea, dreptul ca un nume atribuit în mod legal într-un stat membru să fie recunoscut în alte state membre⁸.
- (4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) a hotărât că un stat membru este obligat să recunoască un raport de filiație pentru a permite unui copil să exercite fără impedimente, cu fiecare părinte, dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, astfel cum este garantat la articolul 21 alineatul (1) din TFUE, și să exercite toate drepturile conferite copilului de dreptul Uniunii⁹. Cu toate acestea, jurisprudența Curții de Justiție nu impune statelor membre să recunoască, în alte scopuri decât exercitarea drepturilor conferite copilului în temeiul dreptului Uniunii, raportul de filiație dintre copil și persoanele care au fost menționate ca fiind părinții copilului în actul de naștere întocmit de autoritățile unui alt stat membru.
- (5) În temeiul tratatelor, competența de a adopta norme de fond privind dreptul familiei, cum ar fi normele privind definirea familiei și normele privind stabilirea filiației unui copil, le revine statelor membre. Cu toate acestea, în temeiul articolului 81 alineatul (3) din TFUE, Uniunea poate adopta măsuri privind dreptul familiei cu implicații transfrontaliere, în special norme privind competența internațională, dreptul aplicabil și recunoașterea filiației.

⁵ Hotărârile Curții de Justiție din 31 mai 1979, Even, C-207/78, ECLI:EU:C:1979:144 și din 8 iunie 1999, Meeusen, C-337/97, ECLI:EU:C:1999:284.

⁶ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004).

⁷ De exemplu, hotărârile Curții de Justiție din 3 iulie 1974, Casagrande/Landeshauptstadt München, C-9/74, ECLI:EU:C:1974:74; din 27 septembrie 1988, Matteuci, C-235/87, ECLI:EU:C:1988:460; din 30 septembrie 1975, Cristini/S.N.C.F., C-32/75, ECLI:EU:C:1975:120 și din 4 octombrie 2012, Comisia/Austria, C-75/11, ECLI:EU:C:2012:605.

⁸ De exemplu, hotărârile Curții de Justiție din 2 octombrie 2003, Carlos García Avello/État belge, C-148/02, ECLI:EU:C:2003:539; din 14 octombrie 2008, Grunkin-Paul, C-353/06, ECLI:EU:C:2008:559; din 8 iunie 2017, Freitag, C-541/15, ECLI:EU:C:2017:432.

⁹ Hotărârea Curții de Justiție din 14 decembrie 2021, V.M.A./Stolichna obshtina, C 490/20, ECLI:EU:C:2021:1008.

- (6) În conformitate cu competența Uniunii de a adopta măsuri privind dreptul familiei cu implicații transfrontaliere, „Programul de la Stockholm din 2010 al Consiliului European – o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora”¹⁰ a invitat Comisia să analizeze problemele întâlnite în legătură cu documentele de stare civilă și accesul la registrele cu astfel de documente și, ținând seama de constatările sale, să prezinte propuneri adecvate și să analizeze dacă recunoașterea reciprocă a efectelor documentelor de stare civilă ar putea fi adecvată, cel puțin în anumite domenii. Planul de acțiune al Comisiei pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm¹¹ prevedea o propunere legislativă privind suprimarea formalităților de legalizare a actelor între statele membre și o propunere legislativă privind recunoașterea reciprocă a efectelor anumitor acte de stare civilă, inclusiv a celor referitoare la naștere, filiație și adopție.
- (7) În 2010, Comisia a publicat o Carte verde intitulată „Mai puține demersuri administrative pentru cetățeni: promovarea liberei circulații a documentelor oficiale și recunoașterea efectelor actelor de stare civilă”, prin care a lansat o amplă consultare privind aspecte legate de libera circulație a documentelor oficiale și recunoașterea efectelor actelor de stare civilă. Printre altele, a luat în considerare posibilitatea introducerii unui certificat de stare civilă european care ar facilita recunoașterea transfrontalieră a stării civile în Uniune. Consultarea a avut drept obiectiv colectarea contribuțiilor părților interesate și ale publicului larg, în scopul elaborării unei politici a Uniunii în aceste domenii și a unor propuneri legislative în acest sens. În 2016, legiuitorul Uniunii a adoptat Regulamentul (UE) 2016/1191 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană¹², inclusiv a documentelor privind nașterea, filiația și adopția.
- (8) Deși Uniunea are competența de a adopta măsuri privind dreptul familiei cu implicații transfrontaliere, cum ar fi norme privind competența internațională, legislația aplicabilă și recunoașterea filiației între statele membre, până în prezent Uniunea nu a adoptat dispoziții în domeniile respective în ceea ce privește filiația. Dispozițiile statelor membre aplicabile în prezent în aceste domenii diferă.
- (9) La nivelul Uniunii, mai multe instrumente ale Uniunii abordează anumite drepturi ale copiilor în situații transfrontaliere, în special Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului¹³, Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴ și Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului¹⁵. Totuși, aceste

¹⁰ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

¹¹ COM(2010) 171 final.

¹² Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 200, 26.7.2016, p. 1).

¹³ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1).

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 201, 27.7.2012, p. 107).

regulamente nu includ dispoziții privind stabilirea sau recunoașterea filiației. La rândul său, Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶ include în domeniul său de aplicare documentele oficiale privind nașterea, filiația și adopția, dar acest regulament se referă la autenticitatea și limba unor astfel de documente, nu la recunoașterea conținutului sau a efectelor lor într-un alt stat membru.

- (10) Ca urmare a lipsei unor dispoziții ale Uniunii privind competența internațională și legea aplicabilă pentru stabilirea filiației în situații transfrontaliere și privind recunoașterea filiației între statele membre, familiile pot întâmpina dificultăți în a obține recunoașterea filiației copiilor lor în toate scopurile în cadrul Uniunii, inclusiv atunci când se mută într-un alt stat membru sau când se întorc în statul membru de origine.
- (11) Copiii beneficiază de o serie de drepturi care decurg din raportul de filiație, inclusiv dreptul la identitate, nume, cetățenie (în cazul în care este reglementată pe baza principiului *jus sanguinis*), dreptul de a fi încredințați părinților lor sau dreptul de fi vizitați, drepturi de întreținere, drepturi succesoriale și dreptul de a fi reprezentați legal de părinții lor. Nerecunoașterea într-un stat membru a filiației stabilite într-un alt stat membru poate avea consecințe negative grave asupra drepturilor fundamentale ale copiilor și asupra drepturilor conferite acestora în temeiul dreptului intern. Acest lucru poate determina familiile să inițieze litigii pentru ca filiația copilului lor să fie recunoscută în alt stat membru, deși aceste proceduri au rezultate incerte și implică timp și costuri semnificative atât pentru familii, cât și pentru sistemele judiciare ale statelor membre. În cele din urmă, familiile pot fi descurajate să își exercite dreptul la liberă circulație de teamă că legătura de filiație cu copilul lor nu va fi recunoscută într-un alt stat membru în sensul drepturilor care decurg din dreptul intern.
- (12) În 2020, Comisia a anunțat măsuri¹⁷ pentru a se asigura că filiația stabilită într-un stat membru va fi recunoscută în toate celelalte state membre. Această inițiativă a fost inclusă în Strategia UE din 2020 privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ¹⁸ și în Strategia UE din 2021 privind drepturile copilului¹⁹, ca acțiune-cheie de sprijinire a egalității și a drepturilor copiilor. Parlamentul European a salutat inițiativa Comisiei în Rezoluția sa din 2021 referitoare la drepturile persoanelor LGBTIQ în UE²⁰ și în

¹⁵ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1).

¹⁶ Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 200, 26.7.2016, p. 1).

¹⁷ Discursul privind starea Uniunii rostit de președinta Comisiei, doamna von der Leyen, în cadrul sesiunii plenare a Parlamentului European din 20 septembrie 2020.

¹⁸ O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025, COM(2020) 698 final.

¹⁹ Strategia UE privind drepturile copilului, COM(2021) 142 final.

²⁰ Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2021 referitoare la drepturile persoanelor LGBTIQ în UE (2021/2679(RSP)).

Rezoluția sa din 2022 referitoare la protecția drepturilor copilului în cadrul procedurilor de drept civil, administrativ și al familiei²¹.

- (13) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere drepturilor copilului care decurg din dreptul Uniunii, în special drepturile conferite copiilor în temeiul dreptului Uniunii privind libera circulație, inclusiv al Directivei 2004/38/CE. De exemplu, în prezent, statele membre trebuie deja să recunoască un raport de filiație pentru a le permite copiilor să își exercite, cu fiecare dintre cei doi părinți, dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre fără impedimente și să exercite toate drepturile conferite copilului de dreptul Uniunii. Prezentul regulament nu prevede condiții sau cerințe suplimentare pentru exercitarea acestor drepturi.
- (14) În temeiul articolului 21 din TFUE și al legislației secundare aferente, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție, respectarea identității naționale a unui stat membru în temeiul articolului 4 alineatul (2) din TUE și a ordinii publice a unui stat membru nu pot servi drept justificare pentru a refuza recunoașterea unei filiații între copii și părinții lor de același sex în scopul exercitării drepturilor conferite copilului de dreptul Uniunii. În plus, în scopul exercitării acestor drepturi, dovada filiației poate fi prezentată prin orice mijloace²². Prin urmare, un stat membru nu are dreptul de a solicita ca o persoană să prezinte nici atestările prevăzute în prezentul regulament care însoțesc o hotărâre judecătorească sau un act autentic privind filiația, nici certificatul de filiație european creat prin prezentul regulament, în cazul în care, în contextul exercitării drepturilor de liberă circulație, persoana invocă drepturile pe care un copil le are în temeiul dreptului Uniunii. Totuși, acest lucru nu ar trebui să împiedice o persoană să aleagă să prezinte, în astfel de cazuri, și atestatul relevant sau certificatul de filiație european, prevăzute de prezentul regulament. Pentru a se asigura că cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora sunt informați cu privire la faptul că prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor conferite copilului de dreptul Uniunii, formularele de atestate și formularul de certificat de filiație european anexate la prezentul regulament ar trebui să includă o declarație care să specifice că atestatul relevant sau certificatul de filiație european nu aduce atingere drepturilor conferite copilului de dreptul Uniunii, în special drepturilor de care beneficiază un copil în temeiul dreptului Uniunii privind libera circulație, și că, pentru exercitarea acestor drepturi, dovada filiației poate fi prezentată prin orice mijloace.
- (15) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului²³ în ceea ce privește documentele oficiale privind nașterea, filiația și adopția, în special privind prezentarea de către cetățeni a copiilor legalizate și utilizarea de către autoritățile statelor membre a Sistemului de informare al pieței interne („IMI”), în cazul în care au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea unui document oficial privind nașterea, filiația sau adopția sau a copiei legalizate a acestora care le este prezentată.

²¹ Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2022 referitoare la protecția drepturilor copiilor în procedurile de drept civil, drept administrativ și drept al familiei (2021/2060(INI)).

²² Hotărârile Curții de Justiție din 25 iulie 2002, C-459/99, MRAX, ECLI:EU:C:2002:461, punctele 61 și 62 și din 17 februarie 2005, C-215/03, Oulane, ECLI:EU:C:2005:95, punctele 23-26.

²³ Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 200, 26.7.2016, p. 1).

- (16) Articolul 2 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 (denumită în continuare „Convenția ONU cu privire la drepturile copilului”) impune statelor părți să respecte și să garanteze drepturile copiilor fără niciun fel de discriminare și să ia toate măsurile adecvate pentru a asigura protejarea copilului împotriva oricărei forme de discriminare sau de sancționare pe considerente ținând de situația părinților săi. În temeiul articolului 3 din convenția menționată, în toate acțiunile întreprinse, printre altele, de instanțele judecătorești și autoritățile administrative, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial.
- (17) Orice trimitere la „interesul superior al copilului” din prezentul regulament ar trebui să se aplice copiilor în sensul articolului 1 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului adoptată la 20 noiembrie 1989 („Convenția ONU cu privire la drepturile copilului”), și anume copiilor cu vârsta sub 18 ani, exceptând cazurile în care legea aplicabilă copilului stabilește limita majoratului sub această vârstă. Orice referire la „interesul superior al copilului” din prezentul regulament ar trebui, de asemenea, interpretată în temeiul articolului 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”) și a articolelor 3 și 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, astfel cum au fost transpuse în dreptul intern. Orice referire la „interesul copilului” din prezentul regulament ar trebui înțeleasă ca referindu-se la interesul superior al copilului și la interesul copiilor, indiferent de vârsta acestora.
- (18) Articolul 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 4 noiembrie 1950 („Convenția europeană a drepturilor omului”) stabilește dreptul la respectarea vieții private și de familie, în timp ce articolul 1 din Protocolul nr. 12 la convenția menționată prevede că exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără niciun fel de discriminare, inclusiv bazată pe naștere. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a interpretat articolul 8 din convenție în sensul că impune tuturor statelor care intră sub jurisdicția sa să recunoască relația legală de filiație stabilită în străinătate între un copil născut în urma maternității de substituție și părintele biologic vizat și să prevadă un mecanism de recunoaștere juridică a filiației cu părintele nebiologic vizat (de exemplu, prin adopția copilului)²⁴.
- (19) Curtea de Justiție a confirmat că, datorită caracteristicilor esențiale ale dreptului Uniunii, s-a creat o rețea structurată de principii, norme și relații juridice interdependente atât între Uniune și statele sale membre, cât și între statele membre. Această structură juridică se bazează pe premisa fundamentală potrivit căreia fiecare stat membru împărtășește cu toate celelalte state membre și recunoaște că acestea împărtășesc cu el o serie de valori comune pe care se întemeiază Uniunea, astfel cum se prevede la articolul 2 din TUE. Această premisă implică și justifică existența încrederii reciproce între statele membre în recunoașterea acestor valori.
- (20) În conformitate cu articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”), egalitatea și nediscriminarea se numără printre valorile pe care se întemeiază Uniunea și care sunt comune statelor membre. Articolul 21 din cartă interzice discriminarea bazată pe motive precum nașterea, printre altele. Articolul 3 din TUE și articolul 24

²⁴ De exemplu, hotărârea CEDO în cauza Mennesson împotriva Franței (cererea nr. 65192/11, Consiliul Europei: Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 26 iunie 2014) și Avizul consultativ P16-2018-001 (cererea nr. P16-2018-001, Consiliul Europei: Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 10 aprilie 2019).

din cartă prevăd protecția drepturilor copilului, iar articolul 7 din cartă prevede dreptul oricărei persoane la respectarea vieții sale private și de familie.

- (21) În conformitate cu dispozițiile convențiilor internaționale și ale dreptului Uniunii, prezentul regulament ar trebui să asigure faptul că toți copiii se bucură de drepturile lor și își mențin statutul juridic în situații transfrontaliere, fără discriminare. În acest sens și având în vedere jurisprudența Curții de Justiție, inclusiv în ceea ce privește încrederea reciprocă între statele membre, precum și a Curții Europene a Drepturilor Omului, prezentul regulament ar trebui să reglementeze recunoașterea într-un stat membru a filiației stabilite într-un alt stat membru, indiferent de modul în care a fost conceput sau născut copilul și indiferent de tipul de familie a copilului, inclusiv în cazul adopției la nivel național. Prin urmare, sub rezerva aplicării normelor privind legea aplicabilă din prezentul regulament, acesta din urmă ar trebui să acopere recunoașterea într-un stat membru a filiației stabilite într-un alt stat membru a unui copil cu părinți de același sex. Prezentul regulament ar trebui să acopere, de asemenea, recunoașterea într-un stat membru a filiației unui copil adoptat la nivel național într-un alt stat membru în temeiul normelor care reglementează adopția internă în statul membru respectiv.
- (22) Pentru a-și atinge obiectivele, este necesar și oportun ca prezentul regulament să reunească norme comune privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea sau, după caz, acceptarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice privind filiația, precum și norme privind crearea unui certificat de filiație european într-un instrument juridic al Uniunii cu caracter obligatoriu și direct aplicabil.
- (23) Prezentul regulament acoperă „materia civilă”, care include procedurile judiciare civile și hotărârile care rezultă în urma acestora privind filiația, precum și actele autentice privind filiația. Noțiunea „materie civilă” ar trebui să fie interpretată în mod autonom, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție. Această noțiune ar trebui să fie considerată o noțiune autonomă, care trebuie interpretată prin referire, pe de o parte, la obiectivele și la sistemul prezentului regulament și, pe de altă parte, la principiile generale care reies din ansamblul sistemelor juridice naționale. Prin urmare, noțiunea „materia civilă” ar trebui interpretată în sensul că aceasta poate cuprinde chiar măsuri care, din punctul de vedere al sistemului juridic al unui stat membru, ar putea ține de dreptul public.
- (24) În sensul prezentului regulament, filiația poate fi biologică, genetică, prin adopție sau în temeiul legii. De asemenea, în sensul prezentului regulament, filiația ar trebui să însemne relația părinte-copil stabilită prin lege și ar trebui să acopere statutul juridic de a fi copilul unui anumit părinte sau al unor anumiți părinți. Prezentul regulament ar trebui să reglementeze filiația stabilită într-un stat membru atât a minorilor, cât și a adulților, inclusiv a unui copil decedat și a unui copil care nu s-a născut încă, indiferent dacă este vorba de un părinte unic susținător al familiei monoparentale, de un cuplu care se află într-o uniune *de facto* (concubinaj), de un cuplu căsătorit sau de un cuplu într-o relație care, în temeiul legii aplicabile unei astfel de relații, are efecte comparabile, cum ar fi un parteneriat înregistrat. Prezentul regulament ar trebui să se aplice indiferent de cetățenia copilului a cărui filiație urmează să fie stabilită și indiferent de cetățenia părinților copilului. Termenul „părinte” din prezentul regulament ar trebui înțeles, după caz, ca referindu-se la părintele legal, la părintele vizat, la persoana care pretinde că este părinte sau la persoana față de care copilul revendică filiația.

- (25) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice stabilirii filiației într-un stat membru într-o situație internă fără elemente transfrontaliere. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să includă dispoziții privind competența sau legea aplicabilă pentru stabilirea filiației în cauzele interne, cum ar fi filiația unui copil în urma unei adopții interne într-un stat membru. Cu toate acestea, pentru a proteja drepturile copiilor fără discriminare în situații transfrontaliere, astfel cum se prevede în cartă, în aplicarea principiului încrederii reciproce între statele membre, astfel cum a fost confirmat de Curtea de Justiție, dispozițiile prezentului regulament privind recunoașterea sau, după caz, acceptarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice privind filiația ar trebui să se aplice și recunoașterii filiației stabilite într-un stat membru în situații interne, cum ar fi filiația stabilită într-un stat membru în urma unei adopții interne în statul membru respectiv. Dispozițiile prezentului regulament referitoare la atestatul relevant și la certificatul de filiație european ar trebui, prin urmare, să se aplice și în ceea ce privește filiația stabilită într-un stat membru în situații interne, cum ar fi în urma unei adopții interne într-un stat membru.
- (26) În sensul prezentului regulament, adopția internă într-un stat membru este cea în care copilul și părintele sau părinții adoptivi își au reședința obișnuită în același stat membru, unde în urma adopției se creează o relație permanentă de filiație. Pentru a ține seama de diferitele tradiții juridice ale statelor membre, prezentul regulament ar trebui să reglementeze adopția internă într-un stat membru în cazul în care adopția are ca rezultat încetarea raportului juridic dintre copil și familia de origine (adopție completă), precum și adopția internă într-un stat membru în cazul în care aceasta nu conduce la încetarea raportului juridic dintre copil și familia de origine (adopție simplă).
- (27) Adopția internațională, în cazul în care copilul și părintele sau părinții adoptivi își au reședința obișnuită în state diferite, este reglementată de Convenția de la Haga din 1993 asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, la care toate statele membre sunt părți. Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice adopțiilor internaționale, indiferent dacă implică două state membre sau un stat membru și un stat terț și indiferent dacă adopția internațională intră sau nu sub incidența Convenției de la Haga.
- (28) Deși stabilirea și recunoașterea filiației în conformitate cu prezentul regulament sunt relevante pentru alte domenii ale dreptului civil, domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să se limiteze la competența, legea aplicabilă, recunoașterea hotărârilor judecătorești și acceptarea actelor autentice în materie de filiație. Din motive de claritate, alte domenii de drept civil care ar putea fi văzute ca având o legătură cu filiația ar trebui excluse în mod explicit din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (29) În special, normele privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea hotărârilor judecătorești și acceptarea actelor autentice prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice drepturilor privind întreținerea reglementate de Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului²⁵, drepturilor succesoriale, reglementate de Regulamentul

²⁵ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1).

(UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶, sau aspectelor în materie de răspundere părintească, reglementate de Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului²⁷. Cu toate acestea, întrucât problema filiației unui copil trebuie soluționată ca o chestiune prealabilă soluționării aspectelor privind răspunderea părintească, întreținerea sau succesiunea în ceea ce privește copilul, prezentul regulament ar trebui să faciliteze aplicarea instrumentelor Uniunii menționate mai sus privind dreptul familiei și succesiunea.

- (30) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice chestiunilor prealabile, cum ar fi existența, valabilitatea sau recunoașterea unei căsătorii sau a unei relații considerate de legea care îi este aplicabilă ca având efecte comparabile, care ar trebui să fie reglementate în continuare de dreptul intern al statelor membre, inclusiv de normele lor de drept internațional privat și, după caz, de jurisprudența Curții de Justiție privind libera circulație.
- (31) Cerințele privind înscrierea într-un registru a unei relații de filiație ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament. Ar trebui deci ca legea statului membru în care este ținut registrul să fie aceea care stabilește în ce condiții juridice și în ce mod trebuie efectuată înscrierea și care sunt autoritățile responsabile de verificarea îndeplinirii tuturor cerințelor și a faptului că documentația prezentată sau întocmită este suficientă sau conține informațiile necesare. Pentru a evita duplicarea documentelor, autoritățile responsabile cu înregistrarea ar trebui să accepte astfel de documente întocmite de către autoritățile competente din alt stat membru, a căror circulație este prevăzută în prezentul regulament. În special, certificatul de filiație european emis în temeiul prezentului regulament ar trebui să constituie un document valabil pentru înregistrarea filiației într-un registru al unui stat membru. Întrucât procedura de eliberare a certificatului de filiație european, precum și conținutul și efectele sale ar trebui să fie uniforme în toate statele membre, astfel cum se prevede în prezentul regulament, iar certificatul de filiație european ar trebui să fie eliberat în conformitate cu normele privind competența și legislația aplicabilă prevăzute în prezentul regulament, autoritățile implicate în procesul de înregistrare nu ar trebui să solicite ca certificatul de filiație european să fie mai întâi transpus într-un document național privind filiația. Acest lucru nu ar trebui să împiedice autoritățile implicate în procesul de înregistrare să confirme condițiile necesare pentru stabilirea autenticității certificatului de filiație european sau să ceară persoanei care solicită înregistrarea să furnizeze informațiile suplimentare necesare în temeiul legislației statului membru în care este ținut registrul, cu condiția ca informațiile să nu fie deja incluse în certificatul de filiație european. Autoritatea competentă poate indica persoanei care solicită înregistrarea cum să furnizeze informațiile lipsă. Efectele înscrierii filiației într-un registru (de exemplu, în funcție de dreptul intern, dacă înregistrarea stabilește filiația sau doar furnizează dovezi ale filiației deja stabilite) ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament și să fie stabilite de legislația statului membru în care este ținut registrul.

²⁶ Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 201, 27.7.2012, p. 107).

²⁷ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1).

- (32) Prezentul regulament nu ar trebui să reglementeze recunoașterea hotărârilor judecătorești privind filiația, pronunțate într-un stat terț, sau recunoașterea ori, după caz, acceptarea actelor autentice privind filiația întocmite sau înregistrate într-un stat terț. Recunoașterea sau acceptarea unor astfel de documente ar trebui să rămână sub incidența dreptului intern al fiecărui stat membru.
- (33) Stabilirea filiației ar trebui să însemne determinarea legală a relației juridice dintre un copil și fiecare părinte și ar trebui înțeleasă ca incluzând stabilirea filiației în urma unei cereri de contestare a filiației stabilite anterior. După caz, prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, stingerii sau încetării filiației.
- (34) În pofida diferențelor dintre legislațiile naționale, filiația este stabilită, de regulă, în temeiul legii sau printr-un act al unei autorități competente. Printre exemplele de stabilire a filiației în temeiul legii se numără filiația prin naștere față de persoana care dă naștere și filiația prin prezumție legală față de soțul sau partenerul înregistrat al persoanei care dă naștere. Printre exemplele de stabilire a filiației printr-un act al unei autorități competente se numără stabilirea filiației printr-o hotărâre judecătorească (de exemplu, în cazul unei adopții sau în cadrul unei proceduri în care se contestă filiația sau al unei proceduri în care se revendică filiația, de exemplu prin dovedirea posesiei de stat), printr-un act notarial (de exemplu, în cadrul adopției sau în cazul în care copilul nu s-a născut încă), printr-o decizie administrativă (de exemplu, după recunoașterea paternității) sau prin înregistrare. Filiația este, de regulă, înregistrată în registrul stării civile, registrul persoanelor sau registrul de evidență a populației. Dovada filiației poate fi furnizată prin documentul de stabilire a filiației (cum ar fi hotărârea judecătorească, actul notarial sau decizia administrativă de stabilire a filiației). Cu toate acestea, dovada filiației se face cel mai adesea prin înregistrarea filiației în registru, printr-un extras din registrul relevant sau printr-un certificat care conține informațiile înscrise în registrul relevant (cum ar fi un act de naștere sau un certificat de filiație).
- (35) Funcționarea corectă și fără obstacole a unui spațiu de justiție în cadrul Uniunii, cu respectarea diferitelor sisteme de drept și tradiții juridice ale statelor membre este esențială pentru Uniune. În acest sens, ar trebui să fie consolidată în continuare încrederea reciprocă în sistemele de justiție ale statelor membre.
- (36) Pentru a facilita recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice în materie de filiație, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme uniforme în materie de competență pentru stabilirea filiației cu un element transfrontalier. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să clarifice dreptul copiilor cu vârsta sub 18 ani de a li se oferi posibilitatea să-și exprime opiniile în cadrul procedurilor care îi vizează.
- (37) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere competenței autorităților din fiecare stat membru în materie de filiație (de exemplu, instanțe judecătorești, autorități administrative, notari, grefieri sau alte autorități).
- (38) Prezentul regulament ar trebui să respecte diferitele sisteme de abordare a chestiunilor legate de filiație din statele membre. În ceea ce privește „actele autentice”, statele membre împuternicesc adesea autoritățile, cum ar fi notarii, autoritățile administrative sau grefierii, să întocmească acte autentice care stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii în statul membru în care au fost întocmite sau înregistrate (denumite în continuare „acte autentice cu efecte juridice obligatorii”) sau să întocmească acte autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru în care au fost întocmite sau înregistrate, dar care au forță probantă în statul membru respectiv (denumite în continuare „acte autentice fără efecte juridice obligatorii”). Termenul

„împuternicire” din prezentul regulament trebuie interpretat în mod autonom, în conformitate cu definiția „actului autentic” folosită în mod orizontal în instrumentele Uniunii și ținând seama de obiectivele prezentului regulament.

- (39) Pentru a garanta interesul copilului, competența ar trebui stabilită în funcție de criteriul proximității. În consecință, atunci când este posibil, competența ar trebui să aparțină statului membru în care copilul își are reședința obișnuită. Cu toate acestea, pentru a facilita accesul copilului la justiție într-un stat membru, ar trebui să se acorde, de asemenea, competență alternativă statului membru de cetățenie a copilului, statului membru în care pârâtul își are reședința obișnuită (de exemplu, persoana față de care copilul revendică filiația), statului membru în care oricare dintre părinți își are reședința obișnuită, statului membru de cetățenie a oricăruia dintre părinți sau statului membru în care s-a născut copilul.
- (40) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, reședința obișnuită a copilului trebuie stabilită pe baza tuturor circumstanțelor specifice fiecărui caz în parte. Pe lângă prezența fizică a copilului pe teritoriul unui stat membru, trebuie să se aleagă alți factori de natură să demonstreze că această prezență nu este nicidecum temporară sau intermitentă și că reflectă un anumit grad de integrare a copilului într-un mediu social și familial, reprezentând locul care, în practică, se află în centrul vieții copilului. Printre acești factori se numără durata, regularitatea, condițiile și motivele șederii copilului pe teritoriul statului membru în cauză, precum și cetățenia copilului, factorii relevanți variind în funcție de vârsta copilului în cauză. Aceștia includ, de asemenea, locul și condițiile în care copilul frecventează școala, precum și relațiile de familie și sociale ale copilului în statul membru. Intenția părinților de a se stabili împreună cu copilul într-un anumit stat membru poate fi, de asemenea, luată în considerare în cazul în care această intenție se manifestă prin măsuri concrete, cum ar fi achiziționarea sau închirierea unei locuințe în statul membru în cauză. În schimb, cetățenia persoanei care a născut sau reședința anterioară a acestei persoane în statul membru al instanței sesizate nu este relevantă, iar nașterea copilului în respectivul stat membru și faptul că acesta are cetățenia statului membru în cauză nu sunt suficiente.
- (41) Atunci când prezentul regulament face referire la cetățenie ca factor de legătură în sensul competenței sau al legii aplicabile, chestiunea referitoare la modul în care trebuie considerat un copil sau un părinte având cetățenie multiplă constituie o chestiune prealabilă care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și ar trebui reglementată de legea națională, inclusiv, după caz, de convențiile internaționale, cu respectarea deplină a principiilor generale ale Uniunii. În sensul prezentului regulament, un copil sau un părinte care deține mai multe cetățenii poate să aleagă instanța sau legea oricăruia dintre statele membre al căror cetățean este în momentul sesizării instanței sau la momentul stabilirii filiației.
- (42) În situația în care competența nu poate fi stabilită pe baza temeiurilor de competență alternative generale, ar trebui să fie competente instanțele din statul membru în care se află copilul. Această normă privind prezența ar trebui, în special, să permită instanțelor dintr-un stat membru să își exercite competența cu privire la copiii resortisanți ai țărilor terțe, inclusiv cu privire la solicitanții sau beneficiarii de protecție internațională, cum ar fi copiii refugiați și copiii strămutați internațional din cauza tulburărilor care au loc în statul în care își au reședința obișnuită.
- (43) Atunci când nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul prezentului regulament, competența ar trebui să fie stabilită, în fiecare stat membru, de

dreptul statului membru respectiv, inclusiv de instrumentele internaționale în vigoare în cadrul acestuia.

- (44) Pentru a se remedia situațiile de denegare de dreptate, în prezentul regulament ar trebui să se prevadă un *forum necessitatis* prin care se permite unei instanțe judecătorești a unui stat membru, în cazuri excepționale, să se pronunțe cu privire la o filiație care prezintă o legătură strânsă cu un stat terț. Un astfel de caz excepțional ar putea fi considerată situația în care o procedură se dovedește a fi imposibil de realizat în statul terț respectiv, de exemplu din cauza unui război civil, sau situația în care, în mod rezonabil, nu se poate aștepta ca respectivul copil sau o altă parte interesată să introducă sau să efectueze o procedură în acel stat. Cu toate acestea, competența întemeiată pe *forum necessitatis* ar trebui să fie exercitată doar în cazul în care cauza prezintă o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate.
- (45) Din motive de economie procedurală și de eficiență procedurală, în cazul în care rezultatul unei proceduri desfășurate în fața unei instanțe dintr-un stat membru neavând competență în temeiul prezentului regulament depinde de soluționarea unei chestiuni incidentale care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, instanțele din statul membru respectiv nu ar trebui să fie împiedicate prin prezentul regulament să soluționeze chestiunea respectivă. Prin urmare, în cazul în care obiectul procedurii este, de exemplu, un litigiu succesoral în care raportul de filiație dintre defunct și copil trebuie stabilit în scopul procedurilor respective, statul membru competent în litigiul succesoral ar trebui să poată soluționa această chestiune pentru litigiul pendinte, indiferent dacă are sau nu competență în materie de filiație în temeiul prezentului regulament. Orice soluție pronunțată într-o astfel de situație ar trebui adoptată în conformitate cu legea aplicabilă desemnată de prezentul regulament și ar trebui să producă efecte numai în cadrul procedurii pentru care a fost adoptată.
- (46) În interesul funcționării armonioase a justiției, ar trebui evitată pronunțarea de hotărâri judecătorești contradictorii în state membre diferite. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme generale de procedură similare celor proprii altor instrumente ale Uniunii din domeniul cooperării judiciare în materie civilă.
- (47) O astfel de normă procedurală este norma privind litispendența, care ar trebui aplicată dacă aceeași cauză în materie de filiație este introdusă înaintea mai multor instanțe judecătorești din state membre diferite. Prin norma respectivă ar trebui să se stabilească ce instanță judecătorească ar trebui să continue soluționarea cauzei în materie de filiație.
- (48) Prezentul regulament ar trebui să definească momentul la care se consideră că o instanță a fost sesizată în sensul prezentului regulament. Având în vedere cele două sisteme diferite existente în statele membre, care fie impun ca actul de sesizare a instanței să fie întâi notificat sau comunicat pârâtului, fie impun ca acest act să fie depus întâi la instanță, ar trebui să fie suficient ca prima etapă în temeiul dreptului național să fi fost îndeplinită, cu condiția ca reclamantul să nu omită în continuare să întreprindă acțiunile pe care era obligat să le efectueze în temeiul dreptului intern pentru ca și cea de a doua etapă să fie îndeplinită.
- (49) Procedurile privind stabilirea filiației în temeiul prezentului regulament ar trebui, ca principiu de bază, să ofere copiilor cu vârsta sub 18 ani care fac obiectul acestor proceduri și care sunt capabili să își formeze propria opinie, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, o posibilitate reală și efectivă de a-și exprima opiniile și, atunci când se evaluează interesul superior al copilului, ar trebui să se acorde importanța cuvenită acestor opinii. Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să

lase la latitudinea dreptului și procedurilor naționale ale statelor membre chestiunea referitoare la cine îl va asculta pe copil și în ce mod va fi ascultat acesta. În plus, chiar dacă rămâne un drept al copilului, ascultarea acestuia nu ar trebui să constituie o obligație absolută, deși ar trebui să fie evaluată ținând seama de interesul superior al copilului.

- (50) Prezentul regulament ar trebui să ofere securitate juridică și previzibilitate, prevăzând norme comune privind legea aplicabilă stabilirii filiației în situații transfrontaliere. Astfel de norme comune urmăresc să evite hotărârile contradictorii în funcție de instanța sau altă autoritate competentă din statul membru care stabilește filiația și să faciliteze, în special, acceptarea actelor autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv.
- (51) Ca normă generală, legea aplicabilă stabilirii filiației în situații transfrontaliere ar trebui să fie legea statului în care persoana care dă naștere își are reședința obișnuită la momentul nașterii. Acest factor de legătură ar trebui să asigure că legea aplicabilă se poate stabili în marea majoritate a cazurilor, inclusiv în ceea ce privește nou-născuții, a căror reședință obișnuită poate fi dificil de stabilit. Momentul nașterii ar trebui interpretat în mod strict, referindu-se la situația cea mai frecventă în care filiația este stabilită în momentul nașterii în temeiul legii și este înregistrată în registrul relevant în termen de câteva zile de la naștere. Legea respectivă ar trebui să se aplice atât situațiilor în care persoana care dă naștere are reședința obișnuită în statul nașterii (situația tipică), cât și situațiilor în care persoana care dă naștere are reședința obișnuită într-un alt stat decât statul nașterii (de exemplu, atunci când nașterea are loc în timpul călătoriei). Legea statului în care persoana care dă naștere își are reședința obișnuită la momentul nașterii ar trebui să se aplice, prin analogie, în cazul în care filiația copilului trebuie stabilită înainte de nașterea acestuia. Pentru a se asigura că legea aplicabilă poate fi stabilită în toate circumstanțele, în rarele cazuri în care nu se poate stabili care este la momentul nașterii reședința obișnuită a persoanei care dă naștere (de exemplu, în cazul unei mame refugiate sau strămutate internațional), ar trebui să se aplice legea statului în care s-a născut copilul.
- (52) În mod excepțional, în cazul în care legea aplicabilă ca normă generală are ca rezultat stabilirea filiației doar față de un singur părinte (de exemplu, numai părintele genetic dintr-un cuplu de același sex), pentru a stabili filiația față de al doilea părinte (de exemplu, părintele cu care nu există o legătură genetică dintr-un cuplu de același sex), se poate aplica oricare dintre cele două legi subsidiare, și anume legea statului de cetățenie al oricăruia dintre părinți sau legea statului de naștere al copilului. Având în vedere că, în aceste cazuri, atât filiația față de primul părinte, cât și filiația față de al doilea părinte ar fi stabilite în conformitate cu una dintre legile desemnate ca fiind aplicabile prin prezentul regulament, filiația față de fiecare părinte, inclusiv în cazul în care este stabilită de autorități din state membre diferite, ar trebui să fie recunoscută în toate celelalte state membre în temeiul normelor prezentului regulament în cazul în care filiația față de fiecare părinte a fost stabilită de autoritățile unui stat membru ale cărui instanțe sunt competente în temeiul prezentului regulament.
- (53) Oricare dintre legile desemnate ca fiind aplicabile prin prezentul regulament ar trebui să se aplice chiar dacă nu sunt legi ale unui stat membru.
- (54) Pentru a asigura securitatea juridică și continuitatea filiației, în cazul în care filiația a fost stabilită într-un stat membru în conformitate cu una dintre legile desemnate ca fiind aplicabile prin prezentul regulament, schimbarea legii aplicabile ca urmare a

schimbării reședinței obișnuite a persoanei care a născut sau a cetățeniei oricăruia dintre părinți nu ar trebui să aducă atingere raportului de filiație deja stabilit.

- (55) O parte interesată poate întocmi un act unilateral menit să producă efecte juridice asupra filiației stabilite sau care urmează să fie stabilită, de exemplu, o recunoaștere a paternității sau acordarea consimțământului de către un soț pentru utilizarea tehnologiei reproductive asistate. Un astfel de act ar trebui să fie valabil din punctul de vedere al formei dacă îndeplinește cerințele de formă prevăzute de legea desemnată ca fiind aplicabilă prin prezentul regulament sau de legea statului în care persoana care întocmește actul își are reședința obișnuită sau de legea statului în care a fost întocmit actul.
- (56) În circumstanțe excepționale, considerații de interes public ar trebui să dea instanțelor judecătorești și altor autorități competente care stabilesc filiația din statele membre posibilitatea de a nu ține seama de anumite dispoziții ale unei legi a altui stat atunci când, într-un anumit caz, aplicarea unor astfel de prevederi ar fi vădit incompatibilă cu ordinea publică (*ordre public*) a statului membru în cauză. Cu toate acestea, instanțele judecătorești sau alte autorități competente nu ar trebui să poată aplica excepția de ordine publică pentru a lăsa deoparte legea unui alt stat, dacă în felul acesta ar încălca dispozițiile cartei, în special articolul 21, care interzice discriminarea.
- (57) Având în vedere că există state în care pot coexista două sau mai multe sisteme de drept sau seturi de norme care vizează aspectele reglementate de prezentul regulament, ar trebui prevăzut în ce măsură dispozițiile prezentului regulament se aplică în diferitele unități teritoriale ale respectivelor state.
- (58) Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme privind recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice care stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii emise într-un alt stat membru.
- (59) În funcție de dreptul intern, un act autentic care stabilește filiația cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine poate fi, de exemplu, un act notarial de adopție sau o decizie administrativă de stabilire a filiației în urma unei recunoașteri a paternității. Prezentul regulament ar trebui să prevadă, de asemenea, acceptarea actelor autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv. În funcție de dreptul național, un astfel de act autentic poate fi, de exemplu, un act de naștere sau un certificat de filiație care atestă filiația stabilită în statul membru de origine (indiferent dacă filiația a fost stabilită în temeiul legii sau printr-un act al unei autorități competente, cum ar fi o hotărâre judecătorească, un act notarial, o decizie administrativă sau o înregistrare).
- (60) Încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune justifică principiul conform căruia hotărârile judecătorești care stabilesc filiația într-un stat membru ar trebui să fie recunoscute în toate statele membre fără a fi necesară nicio procedură de recunoaștere. În special, atunci când primesc o hotărâre de divorț, de separare de drept sau de anulare a unei căsătorii care a fost pronunțată în alt stat membru și care nu mai poate fi atacată în statul membru de origine, autoritățile competente din statul membru solicitat ar trebui să recunoască hotărârea de drept, fără să fie necesară nicio procedură specială, și să își actualizeze evidențele privind filiația în registrul relevant în mod corespunzător.
- (61) Ar trebui să rămână la latitudinea dreptului național să stabilească dacă motivele de refuz pot fi invocate de o parte sau din oficiu. Acest lucru nu ar trebui să împiedice nicio parte interesată care dorește să invoce pe cale principală recunoașterea unei

hotărâri judecătorești privind filiația, pronunțate într-un alt stat membru, să solicite unei instanțe o hotărâre care să declare că nu există motive pentru refuzul recunoașterii respectivei hotărâri judecătorești. Ar trebui să rămână la latitudinea dreptului național al statului membru în care este formulată o astfel de cerere să stabilească cine poate fi considerat a fi parte interesată îndrituită să formuleze o astfel de cerere.

- (62) Recunoașterea într-un stat membru a hotărârilor judecătorești în materie de filiație pronunțate într-un alt stat membru ar trebui să se bazeze pe principiul încrederii reciproce. Prin urmare, motivele de refuz al recunoașterii ar trebui reduse la minimum, având în vedere obiectivele care stau la baza prezentului regulament, și anume facilitarea recunoașterii filiației și protejarea efectivă a drepturilor copiilor și a interesului superior al copilului în situații transfrontaliere.
- (63) Recunoașterea unei hotărâri judecătorești ar trebui să fie refuzată numai dacă există unul sau mai multe motive de refuz al recunoașterii dintre cele prevăzute de prezentul regulament. Lista motivelor de refuz al recunoașterii care figurează în prezentul regulament este exhaustivă. Nu ar trebui să poată fi invocate ca motive de refuz motivele care nu sunt menționate în prezentul regulament, ca de exemplu încălcarea regulii privind litispendența. O hotărâre judecătorească ulterioară ar trebui să înlocuiască întotdeauna o hotărâre judecătorească anterioară, în măsura în care cele două hotărâri sunt ireconciliabile.
- (64) În ceea ce privește posibilitatea acordată copilului cu vârsta sub 18 ani de a-și exprima opinia, instanța de origine ar trebui să fie cea care să decidă cu privire la metoda adecvată de ascultare a copilului. Prin urmare, nu ar trebui să poată fi refuzată recunoașterea unei hotărâri judecătorești exclusiv pentru motivul că instanța de origine a utilizat o metodă de a asculta copilul diferită de cea care ar fi aplicată de o instanță din statul membru în care se solicită recunoașterea.
- (65) Actele autentice cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine ar trebui tratate ca fiind echivalente cu „hotărârile judecătorești” în sensul normelor privind recunoașterea stabilite de prezentul regulament.
- (66) Deși obligația de a oferi copilului cu vârsta sub 18 ani posibilitatea de a-și exprima opinia în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să se aplice actelor autentice cu efecte juridice obligatorii, dreptul copilului de a-și exprima opinia ar trebui totuși luat în considerare în temeiul articolului 24 din cartă și având în vedere articolul 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, astfel cum au fost puse în aplicare de dreptul și procedurile naționale. Faptul că nu li s-a dat copiilor posibilitatea de a-și exprima opinia nu ar trebui să constituie automat un motiv de refuz al recunoașterii actelor autentice cu efecte juridice obligatorii.
- (67) Recunoașterea într-un stat membru, în temeiul prezentului regulament, a unei hotărâri judecătorești de stabilire a filiației pronunțate într-un alt stat membru sau a unui act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii, întocmit sau înregistrat în alt stat membru, nu ar trebui să implice recunoașterea eventualei căsătorii sau a unui eventual parteneriat înregistrat al părinților copilului a cărui filiație a fost sau urmează să fie stabilită.
- (68) Pentru a se ține seama de diferitele sisteme de soluționare a aspectelor legate de filiație în statele membre, prezentul regulament ar trebui să garanteze acceptarea în toate statele membre a actelor autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv. Astfel de acte autentice pot avea forță probantă în ceea ce privește filiația deja stabilită sau în

ceea ce privește alte elemente de fapt. În funcție de dreptul intern, actele autentice care fac dovada filiației deja stabilite pot fi, de exemplu, un act de naștere, un certificat de filiație sau un extras din registrul civil privind nașterea. Actele autentice care fac dovada altor elemente de fapt pot fi, de exemplu, un act notarial sau administrativ care atestă o recunoaștere a paternității, un act notarial sau administrativ care atestă consimțământul mamei sau al unui copil pentru stabilirea filiației, un act notarial sau administrativ care atestă consimțământul soțului/soției pentru utilizarea tehnologiei reproductive asistate sau un act notarial sau administrativ care atestă posesia de stat.

- (69) Actele autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv, ar trebui să aibă în alt stat membru aceeași forță probantă pe care o au în statul membru de origine sau efectele cele mai apropiate. Atunci când se stabilește forța probantă sau forța cât mai apropiată a unui astfel de act autentic într-un alt stat membru, ar trebui să se facă trimitere la natura și amploarea forței probante ale actului autentic în statul membru de origine. În consecință, legea statului membru de origine va fi cea care va stabili ce forță probantă ar trebui să aibă un astfel de act autentic într-un alt stat membru.
- (70) „Caracterul autentic” al unui act autentic care nu are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care are forță probantă în statul membru respectiv, ar trebui să fie un concept autonom care să se refere la elemente cum ar fi autenticitatea actului, cerințele de formă ale actului, competențele autorității care întocmește actul și procedura utilizată pentru întocmirea actului. Acesta ar trebui să privească, de asemenea, elementele de fapt înscrise în actul autentic. Partea care dorește să conteste caracterul autentic al unui astfel de act autentic ar trebui să facă acest lucru în fața instanței judecătorești competente din statul membru de origine al actului autentic în temeiul dreptului statului membru respectiv.
- (71) Termenul „act juridic” (de exemplu, o recunoaștere a paternității sau a consimțământului) sau „raport juridic” (de exemplu, filiația unui copil) înregistrat într-un act autentic care nu are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care are forță probantă în statul membru respectiv, ar trebui interpretat în sensul că se referă la conținutul pe fond înregistrat în actul autentic. O parte care dorește să conteste un act juridic sau un raport juridic înregistrat în actul autentic ar trebui să facă acest lucru în fața instanțelor judecătorești competente în temeiul prezentului regulament, care ar trebui să soluționeze contestarea în temeiul legii aplicabile stabilirii filiației desemnate prin prezentul regulament.
- (72) În cazul în care o chestiune referitoare la actul juridic sau raportul juridic înregistrat într-un act autentic care nu are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care are forță probantă în statul membru respectiv, este invocată pe cale incidentală în cadrul unei proceduri în fața unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru, instanța respectivă ar trebui să fie competentă în materie.
- (73) În cazul în care un act autentic care nu are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care are forță probantă în statul membru respectiv, este contestat, acesta nu ar trebui să aibă forță probantă într-un alt stat membru decât statul membru de origine atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rol. Dacă acțiunea de contestare se referă numai la o chestiune specifică cu privire la actul juridic sau raporturile juridice înregistrate într-un act autentic, actul autentic contestat ar trebui să fie lipsit de forță probantă în ceea ce privește chestiunea contestată într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rol. Un act

autentic care, ca urmare a unei acțiuni de contestare, este declarat nul ar trebui să înceteze să mai aibă forță probantă.

- (74) O autoritate căreia, pentru aplicarea prezentului regulament, i s-ar prezenta două acte autentice incompatibile care nu stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii, dar care au forță probantă în statul membru de origine respectiv, ar trebui să evalueze dacă ar trebui să se acorde prioritate unuia dintre actele autentice și căruia dintre acestea ar trebui să i se acorde prioritate, luând în considerare circumstanțele cazului particular. În cazul în care, din aceste circumstanțe nu reiese clar dacă ar trebui să se acorde prioritate unuia dintre actele autentice și căruia dintre acestea ar trebui să i se acorde prioritate, chestiunea ar trebui să fie soluționată de instanțele judecătorești competente în temeiul prezentului regulament sau, în cazul în care chestiunea este invocată ca o chestiune incidentală în cursul unei acțiuni, de instanța sesizată cu respectiva acțiune.
- (75) Considerații de interes public ar trebui să dea instanțelor judecătorești și altor autorități competente din statele membre posibilitatea să refuze, în circumstanțe excepționale, să recunoască sau, după caz, să accepte o hotărâre judecătorească sau un act autentic privind filiația stabilită într-un alt stat membru în situația în care, într-un anumit caz, o astfel de recunoaștere sau acceptare ar fi vădit incompatibilă cu ordinea publică (*ordre public*) a statului membru în cauză. Cu toate acestea, instanțele judecătorești sau alte autorități competente nu ar trebui să poată refuza recunoașterea sau, după caz, acceptarea unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic emis într-un alt stat membru în cazul în care acest lucru ar încălca dispozițiile cartei și, în special, articolului 21, care interzice discriminarea.
- (76) Pentru ca recunoașterea filiației stabilite într-un stat membru să se realizeze rapid, fără probleme și în mod eficient, copiii sau părintele (părinții) lor ar trebui să fie în măsură să demonstreze cu ușurință statutul copiilor într-un alt stat membru. Pentru a le permite acest lucru, prezentul regulament ar trebui să prevadă crearea unui certificat uniform, certificatul de filiație european, care să fie emis pentru a fi utilizat în alt stat membru. Pentru a respecta principiul subsidiarității, certificatul de filiație european nu ar trebui să înlocuiască documentele interne care pot exista în scopuri similare în statele membre.
- (77) Autoritatea care emite certificatul de filiație european ar trebui să aibă în vedere formalitățile necesare pentru înregistrarea bunurilor imobiliare în statul membru în care este ținut registrul. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă un schimb de informații cu privire la aceste formalități între statele membre.
- (78) Utilizarea certificatului de filiație european nu ar trebui să fie obligatorie. Aceasta înseamnă că persoanele în măsură să solicite un certificat de filiație european, și anume copilul sau un reprezentant legal, nu ar trebui să aibă obligația să facă acest lucru și ar trebui să aibă libertatea să prezinte celelalte instrumente disponibile în temeiul prezentului regulament (o hotărâre judecătorească sau un act autentic) atunci când solicită recunoașterea într-un alt stat membru. Cu toate acestea, nicio autoritate sau persoană căreia i se prezintă o copie a certificatului de filiație european emis într-un alt stat membru nu ar trebui să aibă dreptul să solicite să i se prezinte, în locul certificatului de filiație european, o hotărâre judecătorească sau un act autentic.
- (79) Certificatul de filiație european ar trebui să fie emis în statul membru în care a fost stabilită filiația și ale cărui instanțe judecătorești sunt competente în temeiul prezentului regulament. Fiecare stat membru ar trebui să stabilească în legislația internă ce autorități ar trebui să fie competente să elibereze certificatul de filiație european, și anume instanțele judecătorești sau alte autorități competente în materie de

filiație, cum ar fi, de exemplu, autoritățile administrative, notarii sau grefierii. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei informațiile relevante cu privire la autoritățile împuternicite, în temeiul dreptului intern, să elibereze certificatul de filiație european, pentru ca aceste informații să poată fi puse la dispoziția publicului.

- (80) În timp ce conținutul și efectele actului autentic național care atestă filiația (cum ar fi un act de naștere sau un certificat de filiație) variază în funcție de statul membru de origine, certificatul de filiație european ar trebui să aibă același conținut și să producă aceleași efecte în toate statele membre. Certificatul ar trebui să aibă forță probantă și ar trebui să se considere că dovedește în mod fidel elementele stabilite în temeiul legii aplicabile stabilirii filiației desemnate de prezentul regulament. Forța probantă a certificatului de filiație european nu ar trebui să se extindă la elemente care nu sunt reglementate de prezentul regulament, cum ar fi starea civilă a părinților copilului a cărui filiație este vizată. În timp ce un act autentic național care atestă filiația este emis în limba statului membru de origine, formularul de certificat de filiație european anexat la prezentul regulament este disponibil în toate limbile Uniunii.
- (81) Instanța sau altă autoritate competentă ar trebui să elibereze certificatul de filiație european la cerere. Certificatul de filiație european original ar trebui să rămână la autoritatea emitentă, care ar trebui să elibereze solicitantului sau unui reprezentant legal una sau mai multe copii certificate ale acestuia. Având în vedere stabilitatea relației de filiație în marea majoritate a cazurilor, valabilitatea copiilor certificatului de filiație european nu ar trebui să fie limitată în timp, fără a aduce atingere posibilității de a rectifica, modifica, suspenda sau retrage certificatul de filiație european, după caz. Prezentul regulament ar trebui să prevadă o cale de atac împotriva hotărârilor autorității emitente, inclusiv a hotărârilor prin care se respinge eliberarea unui certificat de filiație european. Atunci când certificatul de filiație european este rectificat, modificat, suspendat sau retras, autoritatea emitentă ar trebui să informeze persoanele cărora le-au fost eliberate copii certificate, astfel încât să se evite utilizarea abuzivă a acestora.
- (82) Prezentul regulament ar trebui să prevadă mijloace moderne de acces la justiție, care să permită persoanelor fizice sau reprezentanților legali ai acestora și instanțelor din statele membre sau altor autorități competente să comunice electronic prin intermediul punctului de acces electronic european instituit pe portalul european e-justiție prin Regulamentul (UE).../... [Regulamentul privind digitalizarea]. Ar trebui asigurată coerența cu [Regulamentul privind digitalizarea]. Prin urmare, este oportun ca prezentul regulament să facă trimitere la [Regulamentul privind digitalizarea], după caz, inclusiv în ceea ce privește definițiile termenilor „sistem informatic descentralizat” și „punct de acces electronic european”. Punctul de acces electronic european face parte dintr-un sistem informatic descentralizat. Sistemul informatic descentralizat ar trebui să fie alcătuit din sistemele back-end ale statelor membre și puncte de acces interoperabile, inclusiv punctul de acces electronic european, prin care acestea ar trebui să fie interconectate. Punctele de acces ale sistemului informatic descentralizat ar trebui să se bazeze pe sistemul e-CODEX instituit prin Regulamentul (UE) 2022/850. Cadrul european de interoperabilitate oferă conceptul de referință pentru punerea în aplicare interoperabilă a politicilor²⁸.
- (83) Punctul de acces electronic european ar trebui să le permită persoanelor fizice sau reprezentanților legali ai acestora să lanseze o cerere pentru un certificat de filiație

²⁸

COM(2022) 710 final și COM(2022) 720 final din 18 noiembrie 2022.

european și să primească și să trimită certificatul respectiv pe cale electronică. De asemenea, ar trebui să le permită să comunice pe cale electronică cu instanțele din statele membre sau cu alte autorități competente în cadrul procedurilor pentru obținerea unei hotărâri care să ateste că nu există motive pentru refuzul recunoașterii unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic privind filiația sau proceduri de refuz al recunoașterii unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic privind filiația. Instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre ar trebui să comunice cu cetățenii prin intermediul punctului de acces electronic european numai în cazul în care cetățeanul și-a dat în prealabil consimțământul explicit pentru utilizarea acestui mijloc de comunicare.

- (84) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării, între statele membre sau între un stat membru și un stat terț, a Convențiilor nr. 16, nr. 33 și nr. 34 ale Comisiei Internaționale de Stare Civilă (*International Commission on Civil Status* - ICCS) în ceea ce privește extrasele și actele de naștere multilingve.
- (85) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește crearea sistemului informatic descentralizat, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹.
- (86) În vederea asigurării actualizării atestatelor prevăzute în capitolele IV și V și a certificatului de filiație european prevăzut în capitolul VI din prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica anexele I-V la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, iar respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare³⁰. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Consiliul primește toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (87) Respectarea angajamentelor internaționale pe care statele membre și le-au asumat impune ca prezentul regulament să nu aducă atingere aplicării convențiilor internaționale la care unul sau mai multe state membre sunt părți la data adoptării prezentului regulament. Pentru ca aceste norme să fie mai accesibile, Comisia ar trebui să publice lista convențiilor relevante pe portalul european e-justiție pe baza informațiilor furnizate de statele membre. Coerența cu obiectivele generale ale prezentului regulament impune totuși ca prezentul regulament să prevaleze între statele membre asupra convențiilor încheiate exclusiv între două sau mai multe state membre, în măsura în care aceste convenții vizează aspecte reglementate de prezentul regulament.

²⁹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

³⁰ Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

- (88) În cazul acordurilor cu unul sau mai multe state terțe încheiate de un stat membru înainte de data aderării sale la Uniune, se aplică articolul 351 din TFUE.
- (89) Comisia ar trebui să facă publice, prin portalul european e-justiție, informațiile comunicate de statele membre, precum și să le actualizeze.
- (90) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și este în conformitate cu principiile recunoscute în cartă. În special, prezentul regulament urmărește să promoveze aplicarea articolului 7 privind dreptul oricărei persoane la respectarea vieții sale private și de familie, a articolului 21 care interzice discriminarea și a articolului 24 privind protecția drepturilor copilului.
- (91) Prezentul regulament ar trebui să se aplice în conformitate cu legislația Uniunii în materie de protecție a datelor și cu respectarea vieții private, astfel cum este consacrată în cartă. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament ar trebui să se realizeze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³¹ (Regulamentul general privind protecția datelor, „RGPD”), cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³² (Regulamentul UE privind protecția datelor, „RPDUE”) și cu Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului³³.
- (92) În aplicarea prezentului regulament, instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre ar putea fi nevoite să prelucreze date cu caracter personal în scopul stabilirii filiației în situații transfrontaliere și al recunoașterii filiației între statele membre. Acest lucru implică prelucrarea datelor cu caracter personal pentru stabilirea filiației într-o situație transfrontalieră, eliberarea atestatelor care însoțesc hotărârile judecătorești sau actele autentice, eliberarea unui certificat de filiație european, prezentarea de documente pentru recunoașterea filiației, obținerea unei hotărâri care să ateste că nu există motive de refuz al recunoașterii filiației sau prezentarea unei cereri de refuz al recunoașterii filiației. Datele cu caracter personal prelucrate de instanțele sau alte autorități competente din statele membre în temeiul prezentului regulament sunt incluse în documentele prelucrate de instanțele sau alte autorități competente din statele membre în scopurile menționate mai sus. Datele cu caracter personal prelucrate vizează în special copiii, părinții și reprezentanții legali ai acestora. Datele cu caracter personal prelucrate de instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre ar trebui prelucrate în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor, în special RGPD. În plus, în aplicarea prezentului regulament, Comisia ar putea fi nevoită să prelucreze date cu caracter personal în legătură cu comunicarea electronică între persoanele fizice sau reprezentanții lor legali și instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre pentru a solicita, a primi și a trimite un certificat de

³¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

³² Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

³³ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

filiație european sau în procedurile privind recunoașterea sau refuzul recunoașterii filiației, prin intermediul punctului de acces electronic european în contextul sistemului informatic descentralizat. Datele cu caracter personal prelucrate de Comisie ar trebui prelucrate în conformitate cu RPDUE.

- (93) Prezentul regulament ar trebui să ofere temeiul juridic pentru prelucrarea datelor cu caracter personal de către instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (3) din RGPD și de către Comisie în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din RPDUE. Prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal în temeiul prezentului regulament îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din RGPD, deoarece datele vor fi prelucrate de instanțe care acționează în exercițiul funcției lor judiciare în conformitate cu litera (f) sau prelucrarea va fi necesară din motive de interes public major în temeiul prezentului regulament, care urmărește să faciliteze recunoașterea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice privind filiația într-un alt stat membru pentru a asigura protecția drepturilor fundamentale și a altor drepturi ale copiilor în situații transfrontaliere la nivelul Uniunii, în conformitate cu litera (g). În mod similar, prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal în temeiul prezentului regulament îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din RPDUE, deoarece prelucrarea datelor va fi necesară pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță în conformitate cu litera (f) sau prelucrarea va fi necesară din motive de interes public major în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu litera (g).
- (94) Datele cu caracter personal ar trebui prelucrate în temeiul prezentului regulament numai în scopurile specifice prevăzute în acesta, fără a aduce atingere prelucrării ulterioare în scopuri de arhivare în interes public în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 89 din RGPD, având în vedere că, odată ce filiația a fost stabilită într-o situație transfrontalieră sau a fost recunoscută, instanțele sau alte autorități competente din statele membre ar putea fi nevoite să prelucreze date cu caracter personal în scopuri de arhivare în interes public. Întrucât prezentul regulament vizează aspectele transfrontaliere ale filiației, care este o chestiune de stare civilă ce poate continua să fie relevantă pentru o perioadă de timp nedeterminată, prezentul regulament nu ar trebui să limiteze perioada de păstrare a informațiilor și a datelor cu caracter personal prelucrate.
- (95) În scopul stabilirii filiației într-o situație transfrontalieră, al eliberării atestatelor care însoțesc hotărârile judecătorești sau actele autentice, al eliberării unui certificat de filiație european, al prezentării documentelor pentru recunoașterea filiației, al obținerii unei hotărâri conform căreia nu există motive de refuz al recunoașterii filiației sau în scopul unei cereri de refuz al recunoașterii filiației, instanțele sau alte autorități competente din statele membre împuternicite de statele membre să aplice prezentul regulament ar trebui considerate operatori în sensul articolului 4 punctul 7 din RGPD. În scopul gestionării tehnice, al dezvoltării, întreținerii și securității punctului de acces electronic european și al asigurării asistenței aferente, precum și în scopul comunicării dintre persoanele fizice sau reprezentanții lor legali și instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre prin intermediul punctului de acces electronic european și al sistemului informatic descentralizat, Comisia ar trebui să fie considerată operator în sensul articolului 3 punctul 8 din RPDUE. Operatorii ar trebui să asigure securitatea, integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor prelucrate în scopurile menționate anterior.

- (96) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴ și a emis un aviz la [data]³⁵.
- (97) [În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.] SAU
- (97a) [În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat [, prin scrisoarea din] intenția sa de a participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament].
- (98) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (99) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza diferențelor dintre normele naționale în materie de competență, de legislație aplicabilă și de recunoaștere a hotărârilor judecătorești și a actelor autentice, dar pot fi, datorită aplicabilității directe și a caracterului obligatoriu al prezentului regulament, realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor menționate,

³⁴ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

³⁵ JO C [număr], [X.X.XXXX], p. X.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme comune privind competența și legea aplicabilă pentru stabilirea filiației într-un stat membru în situații transfrontaliere; norme comune pentru recunoașterea sau, după caz, acceptarea într-un stat membru a hotărârilor judecătorești privind filiația, pronunțate într-un alt stat membru, și a actelor autentice privind filiația întocmite sau înregistrate într-un alt stat membru; și creează un certificat de filiație european.

Articolul 2

Raportul cu alte dispoziții de drept al Uniunii

1. Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor copilului care decurg din dreptul Uniunii, în special drepturilor conferite copiilor în temeiul dreptului Uniunii privind libera circulație, inclusiv al Directivei 2004/38/CE. În special, prezentul regulament nu aduce atingere limitărilor legate de utilizarea ordinii publice ca justificare pentru a refuza recunoașterea filiației în cazul în care, în temeiul dreptului Uniunii privind libera circulație, statele membre sunt obligate să recunoască un document care stabilește o relație de filiație, eliberat de autoritățile unui alt stat membru în scopul drepturilor care decurg din dreptul Uniunii.
2. Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/1191, în special în ceea ce privește documentele oficiale, astfel cum sunt definite în regulamentul respectiv, privind nașterea, filiația și adopția.

Articolul 3

Domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică chestiunilor în materie civilă privind filiația în situații transfrontaliere.
2. Prezentul regulament nu se aplică:
 - (a) existenței, valabilității sau recunoașterii unei căsătorii sau a unei relații care, în conformitate cu legea care îi este aplicabilă, este considerată ca având efecte comparabile cu cele ale căsătoriei, cum ar fi un parteneriat înregistrat;
 - (b) chestiunilor legate de răspunderea părintească;
 - (c) capacității juridice a persoanelor fizice;
 - (d) emancipării;
 - (e) adopțiilor internaționale;
 - (f) obligațiilor de întreținere;
 - (g) actelor fiduciare și succesiunilor;

- (h) cetățeniei;
 - (i) cerințelor legale pentru înregistrarea filiației într-un registru al unui stat membru și efectelor înregistrării sau neînregistrării filiației într-un registru al unui stat membru.
3. Prezentul regulament nu se aplică recunoașterii hotărârilor judecătorești de stabilire a filiației, pronunțate într-un stat terț, sau recunoașterii ori, după caz, acceptării actelor autentice de stabilire sau de dovedire a filiației, întocmite sau înregistrate într-un stat terț.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „filiație” înseamnă relația părinte-copil stabilită prin lege. Aceasta include statutul juridic de a fi copilul unui anumit părinte sau al unor anumiți părinți;
2. „copil” înseamnă o persoană de orice vârstă a cărei filiație urmează să fie stabilită, recunoscută sau dovedită;
3. „stabilirea filiației” înseamnă stabilirea juridică a relației juridice dintre un copil și fiecare părinte, inclusiv stabilirea filiației în urma unei cereri de contestare a filiației stabilite anterior;
4. „instanță” înseamnă o autoritate dintr-un stat membru care exercită funcții judiciare în materie de filiație;
5. „hotărâre judecătorească” înseamnă o hotărâre a unei instanțe dintr-un stat membru, inclusiv o decizie, o sentință sau o ordonanță în materie de filiație;
6. „act autentic” înseamnă un act care a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial ca act autentic în statul membru de origine și a cărui autenticitate:
 - (a) se referă la semnătura și la conținutul actului și
 - (b) a fost stabilită de către o autoritate publică sau orice autoritate împuternicită în acest sens de către statul membru de origine;
7. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care a fost pronunțată hotărârea judecătorească privind filiația, a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial actul autentic privind filiația sau a fost eliberat certificatul de filiație european;
8. „sistem informatic descentralizat” înseamnă un sistem informatic astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din [Regulamentul privind digitalizarea];
9. „punct de acces electronic european” înseamnă un punct de acces interoperabil astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din [Regulamentul privind digitalizarea].

Articolul 5

Competențele în materie de filiație în cadrul statelor membre

Prezentul regulament nu aduce atingere competenței autorităților statelor membre în materie de filiație.

CAPITOLUL II

COMPETENȚĂ

Articolul 6

Competență generală

Sunt competente să hotărască în chestiuni legate de filiație instanțele din statul membru:

- (a) în care copilul își are reședința obișnuită la momentul sesizării instanței judecătorești sau
- (b) a cărei cetățenie o deține copilul la momentul sesizării instanței judecătorești sau
- (c) în care pârâtul își are reședința obișnuită la momentul sesizării instanței judecătorești sau
- (d) în care își are reședința obișnuită oricare dintre părinți la momentul sesizării instanței judecătorești sau
- (e) a cărei cetățenie este deținută de oricare dintre părinți la momentul sesizării instanței judecătorești sau
- (f) în care s-a născut copilul.

Articolul 7

Competență bazată pe prezența copilului

Atunci când competența nu poate fi stabilită pe baza articolului 6, sunt competente instanțele din statul membru în care este prezent copilul.

Articolul 8

Competență reziduală

Atunci când nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolului 6 sau 7, competența este stabilită, în fiecare stat membru, de dreptul statului membru respectiv.

Articolul 9

Forum necessitatis

În cazul în care nicio instanță judecătorească a vreunui stat membru nu este competentă în temeiul altor dispoziții ale prezentului regulament, instanțele judecătorești ale unui stat membru se pot pronunța, în cazuri excepționale, asupra chestiunilor în materie de filiație în situația în care procedurile nu pot fi în mod rezonabil inițiate sau nu se pot desfășura în mod rezonabil sau ar fi imposibile într-un stat terț cu care cauza are o legătură strânsă.

Cauza trebuie să aibă o legătură suficientă cu statul membru al instanței judecătorești sesizate.

Articolul 10

Chestiuni incidentale

1. În cazul în care rezultatul unei proceduri inițiate în fața unei instanțe dintr-un stat membru într-o materie care nu se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului

regulament depinde de soluționarea unei chestiuni incidentale referitoare la filiație, o instanță din statul membru respectiv poate soluționa chestiunea în cauză în scopul procedurii menționate chiar dacă statul membru respectiv nu are competență în temeiul prezentului regulament.

2. Soluționarea unei chestiuni incidentale în temeiul alineatului (1) produce efecte numai în procedura în cadrul căreia aceasta a fost soluționată.

Articolul 11

Sesizarea unei instanțe

O instanță judecătorească se consideră sesizată:

- (a) în momentul în care actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent a fost depus la instanța judecătorească, cu condiția ca reclamantul să nu fi omis ulterior să ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie comunicat sau notificat pârâtului;
- (b) în cazul în care actul trebuie notificat sau comunicat înainte de fi depus la instanța judecătorească, în momentul primirii acestuia de către autoritatea responsabilă pentru notificare sau comunicare, cu condiția ca reclamantul să nu fi omis ulterior să ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie depus la instanța judecătorească sau
- (c) dacă procedura este inițiată de instanță din oficiu, la data adoptării de către instanță a deciziei de a iniția procedura sau, în cazul în care o astfel de decizie nu este necesară, la data înregistrării cauzei de către instanță.

Articolul 12

Verificarea competenței

Instanța dintr-un stat membru sesizată cu o cauză pe care nu este competentă să o soluționeze pe fond în temeiul prezentului regulament și pe care o instanță dintr-un alt stat membru este competentă să o soluționeze pe fond în temeiul prezentului regulament se declară, din oficiu, incompetentă.

Articolul 13

Verificarea admisibilității

1. Atunci când pârâtul care își are reședința obișnuită într-un alt stat decât statul membru în care s-a inițiat procedura nu se prezintă, instanța competentă suspendă procedura atât timp cât nu se stabilește că pârâtul a fost pus în situația de a primi actul de sesizare a instanței sau un act echivalent în timp util pentru a-și asigura apărarea sau că s-au luat toate măsurile necesare în acest scop.
2. Articolul 22 din Regulamentul (UE) 2020/1784 se aplică în locul alineatului (1) de la prezentul articol în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a trebuit transmis dintr-un stat membru în altul în conformitate cu regulamentul menționat anterior.
3. În cazul în care nu se aplică dispozițiile Regulamentului (UE) 2020/1784, se aplică articolul 15 din Convenția de la Haga din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau

comercială, în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a trebuit să fie transmis în străinătate în temeiul respectivei convenții.

Articolul 14

Litispendență

1. În cazul în care acțiuni având același obiect și aceeași cauză sunt introduse între aceleași părți înaintea unor instanțe judecătorești din state membre diferite, instanța sesizată ulterior suspendă din oficiu judecata până când se stabilește competența primei instanțe sesizate.
2. În cazurile menționate la alineatul (1), la cererea unei instanțe judecătorești sesizate cu privire la litigiu, orice altă instanță judecătorească sesizată informează, fără întârziere, prima instanță judecătorească cu privire la data când a fost sesizată.
3. În cazul în care este stabilită competența instanței sesizate inițial, orice altă instanță decât cea care a fost sesizată inițial își declină competența în favoarea instanței sesizate inițial.

Articolul 15

Dreptul copiilor de a-și exprima opiniile

1. Atunci când își exercită competența în temeiul prezentului regulament, instanțele statelor membre, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale, le oferă copiilor cu vârsta sub 18 ani a căror filiație urmează să fie stabilită și care sunt capabili să își formeze propria opinie o posibilitate reală și efectivă de a-și exprima opinia, fie direct, fie prin intermediul unui reprezentant sau al unui organism adecvat.
2. În cazul în care, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale, instanța le acordă copiilor cu vârsta sub 18 ani posibilitatea de a-și exprima opinia în conformitate cu prezentul articol, instanța acordă importanța cuvenită opiniei copiilor în concordanță cu vârsta și maturitatea acestora.

CAPITOLUL III

LEGEA APLICABILĂ

Articolul 16

Aplicare universală

Orice lege desemnată ca aplicabilă de prezentul regulament se aplică indiferent dacă este sau nu legea unui stat membru.

Articolul 17

Legea aplicabilă

1. Legea aplicabilă stabilirii filiației este legea statului în care persoana care dă naștere își are reședința obișnuită la momentul nașterii sau, în cazul în care nu se poate stabili care este, la momentul nașterii, reședința obișnuită a persoanei care dă naștere, legea statului în care s-a născut copilul.

2. Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care legea aplicabilă în temeiul alineatului (1) are ca rezultat stabilirea filiației față de un singur părinte, legea statului de cetățenie al părintelui respectiv sau al celui de al doilea părinte sau legea statului de naștere al copilului se poate aplica stabilirii filiației față de cel de-al doilea părinte.

Articolul 18

Domeniul de aplicare al legii aplicabile

Legea desemnată prin prezentul regulament drept legea aplicabilă stabilirii filiației reglementează, în special:

- (a) procedurile de stabilire sau de contestare a filiației;
- (b) efectul juridic obligatoriu și/sau forța probantă a actelor autentice;
- (c) calitatea procesuală a persoanelor în cadrul procedurilor care implică stabilirea sau contestarea filiației;
- (d) orice termene pentru stabilirea sau contestarea filiației.

Articolul 19

Schimbarea legii aplicabile

În cazul în care filiația a fost stabilită într-un stat membru în temeiul prezentului regulament, o modificare ulterioară a legii aplicabile nu aduce atingere filiației deja stabilite.

Articolul 20

Condiții de formă

- 1. Un act unilateral destinat să producă efecte juridice asupra stabilirii filiației are valabilitate formală în cazul în care îndeplinește cerințele uneia dintre următoarele legi:
 - (a) legea aplicabilă stabilirii filiației în temeiul articolului 17;
 - (b) legea statului în care declarantul își are reședința obișnuită; sau
 - (c) legea statului în care a fost întocmit actul.
- 2. Actele destinate să producă efecte juridice asupra stabilirii filiației pot fi dovedite prin orice mijloc de probă recunoscut de legea instanței sesizate sau de oricare dintre legile menționate la alineatul (1) conform cărora actul respectiv este formal valid, cu condiția ca acest mijloc de probă să poată fi administrat în fața instanței sesizate.

Articolul 21

Excluderea retrimiterii

Aplicarea legii oricărui stat specificate prin prezentul regulament înseamnă aplicarea normelor de drept în vigoare în statul respectiv, cu excepția normelor sale de drept internațional privat.

Articolul 22

Ordinea publică (*ordre public*)

1. Aplicarea unei dispoziții din legea oricărui stat, specificate prin prezentul regulament, poate fi refuzată doar dacă o astfel de aplicare este vădit incompatibilă cu ordinea publică (*ordre public*) a instanței sesizate.
2. Instanțele judecătorești și alte autorități competente din statele membre aplică alineatul (1) cu respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor prevăzute în cartă, în special a articolului 21 din aceasta privind dreptul la nediscriminare.

Articolul 23

State cu mai multe sisteme juridice

1. În cazul în care legea specificată în prezentul regulament este aceea a unui stat care cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriile sale norme de drept în materie de filiație, normele interne care reglementează conflictul de legi ale statului respectiv stabilesc unitatea teritorială relevantă ale cărei norme de drept se aplică.
2. În absența unor astfel de norme interne care reglementează conflictul de legi:
 - (a) orice trimitere la legea statului menționată la alineatul (1) se interpretează, în sensul stabilirii legii aplicabile în temeiul dispoziției referitoare la reședința obișnuită, la momentul nașterii, a persoanei care dă naștere, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale în care își are reședința obișnuită persoana care dă naștere;
 - (b) orice trimitere la legea statului menționată la alineatul (1) se interpretează, în sensul stabilirii legii aplicabile în temeiul dispozițiilor referitoare la statul în care s-a născut copilul, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale în care s-a născut copilul.
 - (c) Un stat membru care conține mai multe unități teritoriale care au, fiecare în parte, propriile lor norme de drept în materie de filiație nu este obligat să aplice prezentul regulament în cazul conflictelor de legi care privesc exclusiv aceste unități teritoriale.

CAPITOLUL IV

RECUNOAȘTERE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale privind recunoașterea

Articolul 24

Recunoașterea unei hotărâri judecătorești

1. Hotărârile în materie de filiație pronunțate într-un stat membru se recunosc în toate celelalte state membre fără a fi necesar să se recurgă la vreo procedură specială.
2. În special, nu este necesară nicio procedură specială pentru actualizarea actelor de stare civilă ale unui stat membru pe baza unei hotărâri judecătorești în materie de filiație pronunțate în alt stat membru care nu mai poate fi supusă niciunei căi de atac în conformitate cu dreptul respectivului stat membru.

3. În cazul în care recunoașterea unei hotărâri se invocă pe cale incidentală în fața unei instanțe dintr-un stat membru, aceasta poate pronunța o hotărâre în acest sens.

Articolul 25

Constatarea absenței motivelor pentru refuzul recunoașterii

1. Orice parte interesată poate, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 32-34, să solicite constatarea absenței motivelor pentru refuzul recunoașterii, astfel cum se prevede la articolul 31.
2. Competența teritorială a instanței comunicate Comisiei de fiecare stat membru în temeiul articolului 71 este stabilită de dreptul statului membru în care a fost inițiată o procedură în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 26

Documente care trebuie prezentate în vederea recunoașterii

1. O parte care dorește să invoce într-un stat membru o hotărâre judecătorească pronunțată în alt stat membru prezintă următoarele documente:
 - (a) o copie a hotărârii, care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale; și
 - (b) atestatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 29.
2. Instanța judecătorească sau altă autoritate competentă în fața căreia este invocată o hotărâre judecătorească pronunțată într-un alt stat membru poate, dacă este necesar, să solicite părții care o invocă să furnizeze o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil al câmpurilor de text liber din atestatul menționat la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol.
3. Instanța sau altă autoritate competentă în fața căreia se invocă hotărârea pronunțată într-un alt stat membru poate să solicite părții să furnizeze o traducere sau o transliterare a hotărârii, în plus față de o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale atestatului, dacă nu poate să continue procedura în lipsa traducerii sau a transliterării respective.

Articolul 27

Lipsa unor documente

1. În cazul în care documentele menționate la articolul 26 alineatul (1) nu sunt prezentate, instanța sau altă autoritate competentă în fața căreia se invocă hotărârea judecătorească pronunțată într-un alt stat membru poate stabili un termen pentru prezentarea acestora, poate accepta documente echivalente sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, poate renunța la prezentarea lor.
2. La solicitarea instanței sau a autorității competente în fața căreia se invocă o hotărâre judecătorească pronunțată într-un alt stat membru, se prezintă o traducere sau o transliterare a unor astfel de documente echivalente.

Articolul 28

Suspendarea procedurii

Instanța în fața căreia se invocă o hotărâre pronunțată într-un alt stat membru poate suspenda procedura desfășurată în fața sa, total sau parțial, în cazul în care:

- (a) hotărârea respectivă face obiectul unei căi de atac ordinare introduse în statul membru de origine; sau
- (b) s-a formulat o cerere de pronunțare a unei hotărâri prin care să se constate absența motivelor de refuz al recunoașterii menționate la articolul 25 sau de pronunțare a unei hotărâri de refuz al recunoașterii în temeiul unuia dintre motivele respective.

Articolul 29

Eliberarea atestatului

- 1. Instanța dintr-un stat membru de origine, astfel cum a fost comunicată Comisiei în temeiul articolului 71, eliberează, la cererea unei părți, un atestat privind o hotărâre judecătorească în materie de filiație, utilizând formularul care figurează în anexa I.
- 2. Atestatul se completează și se eliberează în limba hotărârii. Atestatul poate fi eliberat și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene care a fost solicitată de parte. Acest lucru nu creează nicio obligație pentru instanța care eliberează atestatul de a furniza o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber.
- 3. Atestatul conține o declarație prin care cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora sunt informați că atestatul nu aduce atingere drepturilor pe care un copil le are în temeiul dreptului Uniunii și că, pentru exercitarea acestor drepturi, dovada legăturii de filiație poate fi prezentată prin orice mijloace.
- 4. Eliberarea atestatului nu poate fi contestată.

Articolul 30

Rectificarea atestatului

- 1. Instanța dintr-un stat membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 71, rectifică atestatul, la cerere, și poate face acest lucru și din oficiu în cazul în care, din cauza unei erori materiale sau a unei omisiuni, există o neconcordanță între hotărârea care urmează să fie recunoscută și atestat.
- 2. În cazul procedurii de rectificare a atestatului se aplică dreptul statului membru de origine.

Articolul 31

Motive de refuz al recunoașterii

- 1. Recunoașterea unei hotărâri judecătorești se refuză:
 - (a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice din statul membru în care se invocă aceasta, luând în considerare interesul copilului;
 - (b) în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent nu a fost notificat sau comunicat în timp util persoanelor care nu s-au prezentat și astfel

- încât acestea să își poată pregăti apărarea, cu excepția cazului în care se constată că respectivele persoane au acceptat hotărârea într-un mod neechivoc;
- (c) la solicitarea oricărei persoane care susține că hotărârea se opune exercitării calității sale de tată sau de mamă în raport cu copilul, în cazul în care hotărârea a fost pronunțată fără ca această persoană să fi avut posibilitatea de a fi ascultată;
 - (d) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materie de filiație în statul membru în care se invocă recunoașterea;
 - (e) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materie de filiație într-un alt stat membru, cu condiția ca hotărârea ulterioară să îndeplinească condițiile necesare pentru recunoașterea sa în statul membru în care se invocă recunoașterea.
2. Alineatul (1) litera (a) se aplică de către instanțele judecătorești și de către alte autorități competente ale statelor membre cu respectarea drepturilor și principiilor fundamentale prevăzute în cartă, în special la articolul 21 privind dreptul la nediscriminare.
3. Recunoașterea unei hotărâri judecătorești în materie de filiație poate fi refuzată dacă aceasta a fost pronunțată fără ca copiii să fi avut posibilitatea de a-și exprima opiniile, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului copilului. În cazul copiilor cu vârsta sub 18 ani, această dispoziție se aplică în situația în care copiii sunt capabili să își formeze propriile opinii în conformitate cu articolul 15.

SECȚIUNEA 2

Procedura de refuz al recunoașterii

Articolul 32

Cererea de refuz al recunoașterii

1. Procedura pentru introducerea unei cereri de refuz al recunoașterii, în măsura în care nu este reglementată de prezentul regulament, este reglementată de dreptul statului membru în care este inițiată.
2. Recunoașterea unei hotărâri în materie de filiație se refuză în cazul în care se constată existența unuia dintre motivele de refuz al recunoașterii menționate la articolul 31.
3. Competența teritorială a instanței comunicate Comisiei în temeiul articolului 71 este stabilită de dreptul statului membru în care a fost inițiată o procedură având ca obiect refuzul recunoașterii.
4. Solicitantul furnizează instanței o copie a hotărârii judecătorești și, după caz și în măsura posibilului, atestatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 29.
5. Instanța poate, dacă este necesar, să ceară solicitantului să furnizeze o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale atestatului corespunzător eliberat în temeiul articolului 29.
6. Dacă instanța nu poate să continue procedura în lipsa unei traduceri sau transliterări a hotărârii, aceasta poate să ceară solicitantului să furnizeze o traducere sau o transliterare a hotărârii.

7. Instanța poate să renunțe la prezentarea documentelor menționate la alineatul (4) în cazul în care:
 - (a) le deține deja; sau
 - (b) nu consideră rezonabilă furnizarea acestora de către solicitant.
8. Partea care solicită refuzul recunoașterii unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru nu are obligația de a avea o adresă poștală în statul membru în care este inițiată procedura de nerecunoaștere. Partea respectivă are obligația de a avea un reprezentant autorizat în statul membru în care este inițiată procedura de nerecunoaștere doar în cazul în care existența unui astfel de reprezentant este obligatorie în temeiul dreptului statului membru în care este inițiată procedura de nerecunoaștere, indiferent de cetățenia părților.

Articolul 33

Contestare sau cale de atac

1. Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac sau o contestație împotriva unei hotărâri privind cererea de refuz al recunoașterii.
2. Contestația sau calea de atac se introduce la instanța pe care statul membru a comunicat-o Comisiei în temeiul articolului 71 ca fiind instanța la care trebuie introdusă o astfel de cale de atac sau contestație.

Articolul 34

Contestare sau cale de atac ulterioară

O hotărâre judecătorească pronunțată cu privire la contestație sau la calea de atac poate fi contestată printr-o contestație sau cale de atac ulterioară doar în cazul în care instanțele înaintea cărora ar putea fi introdusă respectiva contestație sau cale de atac ulterioară au fost comunicate Comisiei de către statul membru respectiv în temeiul articolului 71.

SECȚIUNEA 3

Acte autentice cu efecte juridice obligatorii

Articolul 35

Domeniu de aplicare

Prezenta secțiune se aplică actelor autentice care stabilesc filiația, care:

- (a) au fost întocmite sau înregistrate în mod oficial într-un stat membru care își declară competența în temeiul capitolului II; și
- (b) produc efecte juridice obligatorii în statul membru în care au fost întocmite sau înregistrate în mod oficial.

Articolul 36

Recunoașterea actelor autentice

Actele autentice care stabilesc filiația cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine sunt recunoscute în celelalte state membre fără a fi necesară vreo procedură specială.

Secțiunile 1 și 2 din prezentul capitol se aplică în consecință, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta secțiune.

Articolul 37

Atestare

1. Autoritatea competentă a statului membru de origine, astfel cum a fost comunicată Comisiei în temeiul articolului 71, eliberează, la cererea unei părți, un atestat privind un act autentic care stabilește filiația cu efecte juridice obligatorii, utilizând formularul care figurează în anexa II.
2. Atestatul poate fi eliberat doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) statul membru care a delegat autorității publice sau altei autorități competența de a întocmi sau de a înregistra în mod oficial actul autentic care stabilește filiația este competent în temeiul capitolului II; și
 - (b) actul autentic are efecte juridice obligatorii în statul membru respectiv.
3. Atestatul se completează în limba actului autentic. Acesta poate fi eliberat și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene care a fost solicitată de parte. Acest lucru nu creează nicio obligație pentru autoritatea competentă care eliberează atestatul de a furniza o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber.
4. Atestatul conține o declarație prin care cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora sunt informați că atestatul nu aduce atingere drepturilor pe care un copil le are în temeiul dreptului Uniunii și că, pentru exercitarea acestor drepturi, dovada legăturii de filiație poate fi prezentată prin orice mijloace.
5. În cazul neprezentării atestatului, un act autentic nu este recunoscut în alt stat membru.

Articolul 38

Rectificarea și retragerea atestatului

1. Autoritatea competentă din statul membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 71, rectifică atestatul, la cerere, și poate face acest lucru și din oficiu în cazul în care, din cauza unei erori materiale sau a unei omisiuni, există o neconcordanță între actul autentic și atestat.
2. Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) de la prezentul articol retrage atestatul, la cerere sau din oficiu, în cazul în care acesta a fost eliberat în mod neîntemeiat, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 37.
3. Procedura, inclusiv orice cale de atac, referitoare la rectificarea sau retragerea atestatului este reglementată de dreptul statului membru de origine.

Articolul 39

Motive de refuz al recunoașterii

1. Recunoașterea unui act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii se refuză:

- (a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice din statul membru în care se invocă aceasta, luând în considerare interesul copilului;
 - (b) la cererea oricărei persoane care susține că actul autentic se opune exercitării calității sale de tată sau de mamă în raport cu copilul, în cazul în care actul autentic a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial fără ca persoana respectivă să fi fost implicată;
 - (c) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre judecătorească în materie de filiație pronunțată ulterior în statul membru în care se invocă recunoașterea sau cu un act autentic ulterior prin care se stabilește filiația cu efecte juridice obligatorii întocmit sau înregistrat în statul membru în care se invocă recunoașterea;
 - (d) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre judecătorească în materie de filiație pronunțată ulterior într-un alt stat membru sau cu un act autentic ulterior prin care se stabilește filiația cu efecte juridice obligatorii întocmit sau înregistrat într-un alt stat membru, cu condiția ca hotărârea judecătorească ulterioară sau actul autentic ulterior să îndeplinească condițiile necesare pentru recunoașterea sa în statul membru în care se invocă recunoașterea.
2. Alineatul (1) litera (a) se aplică de către instanțele judecătorești și de către alte autorități competente ale statelor membre cu respectarea drepturilor și principiilor fundamentale prevăzute în cartă, în special la articolul 21 privind dreptul la nediscriminare.
3. Recunoașterea unui act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii poate fi refuzată în cazul în care actul a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial fără să li se fi oferit copiilor posibilitatea de a-și exprima opiniile. În cazul copiilor cu vârsta sub 18 ani, această dispoziție se aplică în situația în care copiii sunt capabili să își formeze propriile opinii.

SECȚIUNEA 4

Alte dispoziții

Articolul 40

Interzicerea controlului competenței instanței de origine

Competența instanței din statul membru de origine care a stabilit filiația nu poate fi controlată. Criteriul ordinii publice menționat la articolul 31 alineatul (1) litera (a) nu se poate aplica normelor de competență menționate la articolele 6-9.

Articolul 41

Interzicerea revizuirii pe fond

O hotărâre judecătorească pronunțată într-un alt stat membru sau un act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine nu poate face în niciun caz obiectul unei revizuiri pe fond.

Articolul 42

Cheltuieli de judecată

Prezentul capitol se aplică, de asemenea, în ceea ce privește stabilirea cuantumului cheltuielilor de judecată în cadrul procedurilor inițiate în temeiul prezentului regulament.

Articolul 43

Asistență judiciară

1. Un solicitant care, în statul membru de origine, a beneficiat în tot sau în parte de asistență judiciară sau de o scutire de taxe și de cheltuieli beneficiază, în cadrul procedurii prevăzute la articolul 25 alineatul (1) și la articolul 32, de cea mai favorabilă asistență sau de cea mai mare scutire prevăzută de dreptul statului membru în care este inițiată procedura.
2. Un solicitant care, în statul membru de origine, a beneficiat de o procedură gratuită în fața unei autorități administrative comunicate Comisiei în temeiul articolului 71 are dreptul de a beneficia, în cadrul oricărei proceduri prevăzute la articolul 25 alineatul (1) și la articolul 32, de asistență judiciară în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. În acest scop, partea respectivă prezintă un document întocmit de autoritatea competentă a statului membru de origine, prin care se atestă faptul că partea îndeplinește condițiile financiare pentru a putea beneficia în tot sau în parte de asistență judiciară sau de o scutire de taxe și cheltuieli.

CAPITOLUL V

ACTE AUTENTICE FĂRĂ EFECTE JURIDICE OBLIGATORII

Articolul 44

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică actelor autentice care nu au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care au forță probantă în statul membru respectiv.

Articolul 45

Acceptarea actelor autentice

1. Un act autentic care nu are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine are, în alt stat membru, aceeași forță probantă pe care o are în statul membru de origine sau efectele cele mai apropiate, cu condiția să nu contravină în mod vădit ordinii publice (*ordre public*) din statul membru în cauză.
2. Instanțele judecătorești și alte autorități competente din statele membre aplică ordinea publică (*ordre public*) menționată la alineatul (1) cu respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor prevăzute în cartă, în special a articolului 21 din aceasta privind dreptul la nediscriminare.
3. Persoana care dorește să utilizeze un astfel de act autentic într-un alt stat membru poate solicita autorității care a întocmit sau a înregistrat în mod oficial actul autentic în statul membru de origine să completeze formularul din anexa III care descrie forța probantă a actului autentic în statul membru de origine.
4. Atestatul conține o declarație prin care cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora sunt informați că atestatul nu aduce atingere drepturilor pe care un copil le are în temeiul dreptului Uniunii și că, pentru exercitarea acestor drepturi, dovada legăturii de filiație poate fi prezentată prin orice mijloace.
5. Orice contestare a caracterului autentic al unui astfel de act autentic se face în fața instanțelor judecătorești din statul membru de origine și se soluționează în temeiul dreptului statului membru respectiv. Actul autentic contestat nu are forță probantă într-un alt stat membru atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rolul instanței judecătorești competente.
6. Orice contestare a actelor juridice sau a rapoartelor juridice înregistrate de un astfel de act autentic se face în fața instanțelor judecătorești competente în temeiul prezentului regulament și se soluționează în temeiul legii aplicabile în conformitate cu capitolul III. Actul autentic contestat nu are forță probantă într-un alt stat membru decât statul membru de origine în ceea ce privește chestiunea contestată, atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rolul instanței judecătorești competente.
7. Dacă rezultatul unor proceduri într-o instanță judecătorească a unui stat membru depinde de soluționarea unei chestiuni incidentale referitoare la actele juridice sau raporturile juridice înregistrate într-un astfel de act autentic, instanța judecătorească respectivă este competentă în materie.

CAPITOLUL VI

CERTIFICATUL DE FILIAȚIE EUROPEAN

Articolul 46

Crearea unui certificat de filiație european

1. Prezentul regulament creează un certificat de filiație european („certificatul”), care este emis spre utilizare într-un alt stat membru și care produce efectele enumerate la articolul 53.
2. Utilizarea certificatului nu este obligatorie.
3. Certificatul nu înlocuiește documentele interne utilizate în scopuri similare în statele membre. Cu toate acestea, un certificat emis în scopul utilizării într-un alt stat membru produce efectele enumerate la articolul 53 și în statul membru ale cărui autorități au eliberat certificatul în temeiul prezentului capitol.

Articolul 47

Scopul certificatului

Certificatul este destinat utilizării de către un copil sau un reprezentant legal care trebuie să invoce într-un alt stat membru filiația copilului.

Articolul 48

Competența de a elibera certificatul

1. Certificatul se eliberează în statul membru în care s-a stabilit filiația și ale cărui instanțe judecătorești, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (4), sunt competente în temeiul articolelor 6, 7 sau 9.
2. Autoritatea emitentă a statului membru menționat la alineatul (1), astfel cum a fost comunicată Comisiei în temeiul articolului 71, este:
 - (a) o instanță judecătorească, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (4); sau
 - (b) o altă autoritate care, în temeiul dreptului intern, este competentă în materie de filiație.

Articolul 49

Solicitarea unui certificat

1. Certificatul se eliberează la cererea copilului (denumit în continuare „solicitantul”) sau, după caz, a unui reprezentant legal.
2. În scopul depunerii unei cereri, solicitantul poate utiliza formularul prevăzut în anexa IV.
3. Cererea conține informațiile enumerate mai jos, în măsura în care solicitantul deține astfel de informații și în măsura în care aceste informații sunt necesare autorității emitente pentru a atesta elementele pe care solicitantul dorește să le ateste, și este însoțită de toate documentele pertinente, fie în original, fie sub formă de copii, care

îndeplinesc condițiile necesare pentru a le stabili autenticitatea, fără a aduce atingere articolului 50 alineatul (2):

- (a) informații privind solicitantul: numele (dacă este cazul, numele la naștere), prenumele, sexul, data și locul nașterii, cetățenia (dacă este cunoscută), codul de identificare (dacă este cazul), adresa;
- (b) dacă este cazul, informații privind reprezentantul legal al solicitantului: numele (dacă este cazul, numele la naștere), prenumele, adresa și capacitatea de reprezentare;
- (c) informații referitoare la fiecare părinte: numele (dacă este cazul, numele la naștere), prenumele, data și locul nașterii, cetățenia, codul de identificare (dacă este cazul), adresa;
- (d) locul și statul membru în care este înregistrată filiația copilului;
- (e) elementele pe baza cărora solicitantul susține filiația, prezentând originalul sau o copie a documentului (documentelor) prin care se stabilește filiația cu efecte juridice obligatorii sau prin care se dovedește filiația;
- (f) datele de contact ale instanței statului membru care a stabilit filiația, ale autorității competente care a emis un act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii sau ale autorității competente care a emis un act autentic fără efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar cu forță probantă în statul membru respectiv;
- (g) o declarație prin care se atestă că, în conformitate cu cunoștințele de care dispune solicitantul, nu există cauze pendinte referitoare la elementele care urmează să fie atestate;
- (h) orice alte informații pe care solicitantul le consideră utile în scopul emiterii certificatului.

Articolul 50

Examinarea cererii

1. La primirea cererii, autoritatea emitentă verifică informațiile și declarațiile solicitantului, precum și documentele și celelalte mijloace de probă furnizate de acesta. Aceasta efectuează anchetele necesare pentru verificarea respectivă, din oficiu, atunci când acest lucru este prevăzut în dreptul intern sau atunci când este autorizat de acesta sau îl invită pe solicitant să furnizeze orice alte dovezi pe care le consideră necesare.
2. Atunci când solicitantul nu este în măsură să furnizeze copii ale documentelor relevante care îndeplinesc condițiile necesare pentru stabilirea autenticității, autoritatea emitentă poate decide să accepte probe sub alte forme.
3. Atunci când acest lucru este stipulat de dreptul intern al statului respectiv și sub rezerva condițiilor stabilite de acesta, autoritatea emitentă poate solicita formularea unor declarații sub jurământ sau sub formă de declarație solemnă în loc de jurământ.
4. În sensul prezentului articol, autoritatea competentă a unui stat membru furnizează, la cerere, autorității emitente a unui alt stat membru informații cuprinse în special în registrul stării civile, registrul persoanelor și registrul de evidență a populației și în alte registre cuprinzând elemente de fapt relevante pentru filiația solicitantului, în

cazul în care respectiva autoritate competentă ar fi autorizată, în temeiul dreptului național, să furnizeze astfel de informații unei alte autorități naționale.

Articolul 51

Eliberarea certificatului

1. Autoritatea emitentă eliberează fără întârziere certificatul, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul capitol, atunci când elementele care trebuie certificate au fost stabilite în conformitate cu legea aplicabilă stabilirii filiației. Aceasta utilizează formularul din anexa V.

Autoritatea emitentă nu eliberează certificatul mai ales dacă:

- (a) elementele care trebuie certificate fac obiectul unei contestații; sau
 - (b) certificatul nu ar fi în conformitate cu o hotărâre judecătorească referitoare la aceleași elemente.
2. Taxa percepută pentru eliberarea unui certificat de filiație european nu este mai mare decât taxa percepută pentru eliberarea, în temeiul dreptului național, a unui certificat care atestă filiația solicitantului.

Articolul 52

Conținutul certificatului

Certificatul conține următoarele informații, după caz:

- (a) numele, adresa și datele de contact ale autorității emitente a statului membru;
 - (b) dacă sunt diferite, numele, adresa și datele de contact ale instanței statului membru care a stabilit filiația, ale autorității competente care a emis un act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii sau ale autorității competente care a emis un act autentic fără efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar cu forță probantă în statul membru respectiv;
 - (c) numărul de referință al dosarului;
 - (d) data și locul nașterii;
 - (e) locul și statul membru în care este înregistrată filiația copilului;
 - (f) informații privind solicitantul: numele (dacă este cazul, numele la naștere), prenumele, sexul, data și locul nașterii, cetățenia (dacă este cunoscută), codul de identificare (dacă este cazul), adresa;
 - (g) dacă este cazul, informații privind reprezentantul legal al solicitantului: numele (dacă este cazul, numele la naștere), prenumele, adresa și capacitatea de reprezentare;
 - (h) informații referitoare la fiecare părinte: numele (dacă este cazul, numele la naștere), prenumele, data și locul nașterii, cetățenia, codul de identificare (dacă este cazul), adresa;
 - (i) elementele pe baza cărora autoritatea emitentă se consideră competentă să elibereze certificatul;
 - (j) legea aplicabilă stabilirii filiației și elementele pe baza cărora a fost stabilită acea lege;

- (k) o declarație prin care cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora sunt informați că certificatul nu aduce atingere drepturilor pe care un copil le are în temeiul dreptului Uniunii și că, pentru exercitarea acestor drepturi, dovada filiației poate fi prezentată prin orice mijloace;
- (l) semnătura și/sau ștampila autorității emitente.

Articolul 53

Efectele certificatului

1. Certificatul produce efecte în fiecare stat membru fără a fi necesară nicio procedură specială.
2. Se consideră că certificatul dovedește în mod fidel elementele stabilite în temeiul legii aplicabile stabilirii filiației. Se consideră că persoana menționată în certificat drept copilul unui anumit părinte sau al unor anumiți părinți are statutul menționat în certificat.
3. Certificatul constituie un titlu valabil pentru înscrierea filiației în registrul corespunzător al unui stat membru, fără a aduce atingere articolului 3 alineatul (2) litera (i).

Articolul 54

Copii certificate ale certificatului

1. Autoritatea emitentă păstrează originalul certificatului și eliberează una sau mai multe copii certificate solicitantului sau unui reprezentant legal.
2. În sensul articolului 55 alineatul (3) și al articolului 57 alineatul (2), autoritatea emitentă păstrează o listă a persoanelor cărora le-au fost eliberate copii certificate în temeiul alineatului (1).

Articolul 55

Rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului

1. La cererea oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim sau din proprie inițiativă, autoritatea emitentă rectifică certificatul în cazul unei erori materiale.
2. La cererea unei persoane care dovedește că are un interes legitim sau, în cazurile în care acest lucru este posibil, în temeiul dreptului intern, autoritatea emitentă, din proprie inițiativă, modifică sau retrage certificatul în situația în care s-a stabilit că certificatul sau anumite elemente din certificat nu corespund realității.
3. Autoritatea emitentă informează fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost eliberate copii certificate ale certificatului în temeiul articolului 54 alineatul (1) cu privire la orice rectificare, modificare sau retragere a acestuia.

Articolul 56

Căi de atac

1. Hotărârile luate de autoritatea emitentă în temeiul articolului 51 pot fi contestate de solicitantul unui certificat sau de un reprezentant legal.

Hotărârile luate de autoritatea emitentă în temeiul articolului 55 și al articolului 57 alineatul (1) litera (a) pot fi contestate de orice persoană care dovedește că are un interes legitim.

Contestația se înaintează unei instanțe din statul membru al autorității emitente, în conformitate cu legislația acelui stat membru.

2. În cazul în care, ca urmare a contestației menționate la alineatul (1), se stabilește că certificatul nu corespunde realității, instanța competentă rectifică, modifică sau retrage certificatul sau asigură rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului de către autoritatea emitentă.

În cazul în care, ca rezultat al contestației menționate la alineatul (1), se stabilește că eliberarea certificatului a fost refuzată în mod nejustificat, instanța competentă eliberează certificatul sau se asigură că autoritatea emitentă reexaminează cazul și ia o nouă hotărâre.

Articolul 57

Suspendarea efectelor certificatului

1. Efectele certificatului pot fi suspendate de către:
 - (a) autoritatea emitentă, la cererea oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim, în cursul unei modificări sau retrageri a certificatului în temeiul articolului 55; sau
 - (b) instanța, la cererea oricărei persoane care are dreptul să conteste o hotărâre adoptată de autoritatea emitentă în temeiul articolului 56, în cursul unei astfel de contestații.
2. Autoritatea emitentă sau, după caz, instanța informează fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost eliberate copii certificate ale certificatului în temeiul articolului 54 alineatul (1) cu privire la orice suspendare a efectelor certificatului.

Pe durata suspendării efectelor certificatului nu se mai pot elibera alte copii certificate ale certificatului.

CAPITOLUL VII

COMUNICARE DIGITALĂ

Articolul 58

Comunicarea prin intermediul punctului de acces electronic european

1. Punctul de acces electronic european creat pe portalul european e-justiție în temeiul articolului 4 din [Regulamentul privind digitalizarea] poate fi utilizat pentru comunicarea electronică dintre persoane fizice sau reprezentanții lor legali și instanțe ale statelor membre sau alte autorități competente în legătură cu următoarele:
 - (a) procedurile pentru obținerea unei hotărâri care să ateste că nu există motive pentru refuzul recunoașterii unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic privind filiația sau proceduri de refuz al recunoașterii unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic privind filiația;

- (b) procedurile de solicitare, eliberare, rectificare, modificare, retragere, suspendare sau contestare a certificatului de filiație european.
- 2. Articolul 4 alineatul (3), articolul 5 alineatele (2) și (3), articolul 6, articolul 9 alineatul (1), articolul 3 și articolul 10 din [Regulamentul privind digitalizarea] se aplică în scopul comunicărilor electronice menționate la alineatul (1).

Articolul 59

Adoptarea actelor de punere în aplicare de către Comisie

- 1. În scopul comunicărilor electronice în temeiul articolului 58 alineatul (1), Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc următoarele:
 - (a) specificațiile tehnice care definesc metodele de comunicare prin mijloace electronice;
 - (b) specificațiile tehnice ale protocoalelor de comunicare;
 - (c) obiectivele în materie de securitate a informațiilor și măsurile tehnice relevante care să asigure standardele minime de securitate a informațiilor și un nivel ridicat de securitate cibernetică pentru prelucrarea și comunicarea informațiilor;
 - (d) obiectivele minime de disponibilitate și posibilele cerințe tehnice conexe pentru comunicările electronice prin intermediul sistemului informatic descentralizat.
- 2. Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 62 alineatul (2).
- 3. Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă până la [2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 60

Software-ul de implementare de referință

- 1. Comisia este responsabilă cu elaborarea, întreținerea și dezvoltarea unui software de implementare de referință, pe care statele membre pot opta să îl aplice drept sistem back-end propriu în locul unui sistem informatic național. Elaborarea, întreținerea și dezvoltarea software-ului de implementare de referință se finanțează din bugetul general al Uniunii.
- 2. Comisia furnizează și întreține software-ul de implementare de referință și asigură asistență pentru acesta, cu titlu gratuit.

Articolul 61

Costurile sistemului informatic descentralizat, ale punctului de acces electronic european și ale portalurilor informatice naționale

- 1. Fiecare stat membru suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a punctelor de acces ale sistemului informatic descentralizat care sunt situate pe teritoriul său.

2. Fiecare stat membru suportă costurile de creare și de ajustare a sistemelor sale informatice naționale pentru a asigura interoperabilitatea acestora cu punctele de acces și suportă costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemelor respective.
3. Statele membre nu pot fi împiedicate să solicite granturi pentru sprijinirea activităților menționate la alineatele (1) și (2), în cadrul programelor financiare relevante ale Uniunii.
4. Comisia suportă toate costurile legate de introducerea sprijinului pentru comunicațiile electronice prin intermediul punctului european de acces electronic, în temeiul articolului 58 alineatul (1).

Articolul 62

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.

CAPITOLUL VIII

ACTE DELEGATE

Articolul 63

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 64 în ceea ce privește modificarea anexelor I-V, pentru a le actualiza sau pentru a le aduce modificări tehnice.

Articolul 64

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 63 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 63 poate fi revocată oricând de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară

³⁶ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia adresează o notificare Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 63 intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data la care actul i-a fost notificat sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.
7. Parlamentul European este informat cu privire la adoptarea de acte delegate de către Comisie, la orice obiecții formulate la adresa acestor acte sau la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 65

Legalizarea sau altă formalitate echivalentă

Nu este necesară nicio legalizare sau altă formalitate echivalentă în contextul prezentului regulament.

Articolul 66

Raportul cu convențiile internaționale existente

1. Prezentul regulament nu aduce atingere convențiilor internaționale la care unul sau mai multe state membre sunt părți la data adoptării prezentului regulament și care stabilesc dispoziții privind aspectele reglementate de prezentul regulament.
2. Cu toate acestea, între statele membre, prezentul regulament prevalează asupra convențiilor încheiate exclusiv între două sau mai multe state membre, în măsura în care aceste convenții vizează aspecte reglementate de prezentul regulament.
3. Prezentul regulament nu aduce atingere Convenției de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale.
4. Prezentul regulament nu aduce atingere Convențiilor nr. 16, nr. 33 și nr. 34 ale Comisiei Internaționale de Stare Civilă.

Articolul 67

Lista convențiilor

1. Până la [șase luni înainte de data aplicării prezentului regulament], statele membre informează Comisia cu privire la convențiile menționate la articolul 66 alineatul (1). După această dată, statele membre informează Comisia cu privire la eventualele denunțări ale respectivelor convenții.

2. În termen de șase luni de la primirea notificărilor menționate la alineatul (1), Comisia publică pe portalul european e-justiție:
 - (a) lista convențiilor menționate la alineatul (1);
 - (b) denunțările menționate la alineatul (1).

Articolul 68

Protecția datelor

1. Datele cu caracter personal necesare pentru aplicarea prezentului regulament sunt prelucrate de instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre în scopul stabilirii filiației în situații transfrontaliere și al recunoașterii filiației, în legătură cu stabilirea filiației în temeiul capitolului II, eliberarea atestatelor în temeiul articolelor 29, 37 și 45, eliberarea unui certificat de filiație european în temeiul articolului 51, prezentarea documentelor pentru recunoașterea filiației în temeiul articolului 26, obținerea unei hotărâri conform căreia nu există motive de refuz al recunoașterii filiației în temeiul articolului 25 sau cererea de refuz al recunoașterii filiației în temeiul articolului 32.
2. Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament se limitează la ceea ce este necesar pentru scopurile prevăzute la alineatul (1), fără a aduce atingere prelucrării ulterioare în scopuri de arhivare în interes public, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 89 din RGPD.
3. În sensul prezentului regulament, instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre sunt considerate operatori de date în sensul articolului 4 punctul 7 din RGPD.
4. Datele cu caracter personal necesare pentru aplicarea prezentului regulament sunt prelucrate de Comisie în legătură cu comunicarea electronică între persoanele fizice sau reprezentanții lor legali și instanțele sau alte autorități competente ale statelor membre prin intermediul punctului de acces electronic european în contextul sistemului informatic descentralizat.
5. Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament se limitează la ceea ce este necesar pentru scopurile prevăzute la alineatul (4).
6. În sensul prezentului regulament, Comisia este considerată operator în sensul articolului 3 punctul 8 din RPDUE.

Articolul 69

Dispoziții tranzitorii

1. Prezentul regulament se aplică procedurilor judiciare inițiate și actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial la [data aplicării prezentului regulament] sau după această dată.
2. Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care filiația a fost stabilită în conformitate cu una dintre legile desemnate ca fiind aplicabile în temeiul capitolului III într-un stat membru ale cărui instanțe erau competente în temeiul capitolului II, statele membre recunosc:

- (a) o hotărâre judecătorească prin care se stabilește filiația într-un alt stat membru în cadrul unei proceduri judiciare inițiate înainte de [*data aplicării prezentului regulament*] și
- (b) un act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, care a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial înainte de [*data aplicării prezentului regulament*].

Capitolul IV se aplică hotărârilor judecătorești și actelor autentice menționate la prezentul alineat.

3. În pofida alineatului (1), statele membre acceptă un act autentic care nu are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care are forță probantă în statul membru respectiv, cu condiția ca acest lucru să nu contravină în mod vădit ordinii publice (*ordre public*) a statului membru în care se solicită acceptarea.

Capitolul V se aplică actelor autentice menționate la prezentul alineat.

Articolul 70

Revizuire

1. Până la [*5 ani de la data aplicării prezentului regulament*], Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament, inclusiv o evaluare a oricăror probleme practice întâmpinate, bazat pe informațiile furnizate de statele membre. Raportul este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.
2. Statele membre pun la dispoziția Comisiei, la cerere și dacă sunt disponibile, informații relevante pentru evaluarea funcționării și a aplicării prezentului regulament, în special referitoare la:
 - (a) numărul cererilor de refuz al recunoașterii unei hotărâri judecătorești sau a unui act autentic de stabilire a filiației cu efecte juridice obligatorii în statul membru de origine în temeiul articolului 32 și numărul cazurilor în care s-a dispus refuzul recunoașterii;
 - (b) numărul căilor de atac formulate în temeiul articolului 33 și, respectiv, al articolului 34;
 - (c) numărul cererilor care contestă conținutul unui act autentic care nu are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, dar care are forță probantă în statul membru respectiv, precum și numărul cazurilor în care contestația a fost admisă;
 - (d) numărul certificatelor de filiație europene eliberate și
 - (e) costurile suportate în temeiul articolului 61 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 71

Informații care trebuie comunicate Comisiei

1. Statele membre comunică Comisiei următoarele informații:
 - (a) autoritățile împuternicite să întocmească sau să înregistreze acte autentice în materie de filiație, astfel cum se menționează la articolul 4 punctul 6;

- (b) instanțele și autoritățile competente să elibereze atestate, astfel cum se menționează la articolele 29, 37 și 45, și instanțele și autoritățile competente să rectifice atestatele, astfel cum se menționează la articolul 38;
 - (c) instanțele competente să soluționeze cererile de pronunțare a unei hotărâri prin care se constată că nu există motive de refuz al recunoașterii în conformitate cu articolul 25 și instanțele competente să soluționeze cererile de refuz al recunoașterii în conformitate cu articolul 32 și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești privind astfel de cereri de refuz în conformitate cu articolele 33 și, respectiv, 34; și
 - (d) instanțele și autoritățile competente să elibereze certificatul de filiație european în temeiul articolului 51, precum și instanțele competente să soluționeze căile de atac menționate la articolul 56.
- 2. Statele membre comunică Comisiei informațiile menționate la alineatul (1) până la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
 - 3. Statele membre comunică Comisiei orice modificare a informațiilor menționate la alineatul (1).
 - 4. Comisia pune informațiile menționate la alineatul (1) la dispoziția publicului prin mijloacele corespunzătoare, inclusiv prin portalul european e-justiție.

Articolul 72

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la [prima zi a lunii care urmează unei perioade de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului *regulament*].

Cu toate acestea, articolul 71 se aplică de la [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*